

KRYRSKÁ ROZHLEDNA

Čtvrtletník městského úřadu pro Kryry, Běsno, Stebno a Strojetic

Cena 15,- Kč

4 | 2021

Naše téma:

KRYRY ROZSVÍTILY VÁNOČNÍ STROM

str. 6

Volby do PS Parlamentu ČR – str. 16

Vítání občánků – str. 18

Nové dětské hřiště ve Stebně – str. 37

SLOVO STAROSTY

Vážení občané,

pomalou končí rok 2021, aby přišel rok nový.

Dovolte, abych na úvod poděkoval vám všem, kteří jste naše městečko proslavili v roce 2021 - jsou to hlavně dobrovolní hasiči, kteří díky obci Stebno na tento rok jistě dlouho nezapomenou, dále mladí sportovci s jejich obětavými trenéry, včelaři, myslivci, družina červeného kříže a v neposlední řadě i žáci naší školy. Poděkování v kulturní aktivitě patří i kulturně-školní komisi města Kryry a sdružení Bertík a LEKAF, kteří všichni pro spoluobčany připravili v průběhu roku řadu hezkých kulturních a sportovních akcí.

Rok 2021 byl i pro nás velice složitý, museli jsme čelit dopadům začínající hospodářské krize, která se projevuje snížením příjmů do rozpočtu města. Dále následkům přírodní katastrofy, která postihla obec Stebno 24. 6. 2021. I přes tyto potíže se nám podařilo tento rok dokončit s minimálními propady. Získali jsme několik dotací, zejména nás těší získání dotace na dostavbu 17. bytových jednotek v Jarní zahradě ve výši 10 miliónů korun.

Věříme, že i přes potíže, které s výstavbou máme, se nám podaří v roce 2022 bytovou jednotku dokončit a předat do užívání našim spoluobčanům. Dalším cílem, který před námi stojí, je obnova veřejné infrastruktury v obci Stebno, která byla poničena v červnu 2021. Jedná se zejména o obnovu poničené zeleně, opravu spadlé hřbitovní zdi nebo likvidaci meziprojektů nahromaděného odpadu. Rovněž se budeme snažit v roce 2022 pomoci i spoluobčanům částečnou úhradou nákladů, které vynaložili na opravy svých nemovitostí.

Věříme, že rok 2022 prožijeme ve větším poklidu, že se nám podaří dokončit některé úkoly z programu rozvoje našeho města a sestavit společně nový program rozvoje na roky 2022 – 2026.

Všem spoluobčanům chci popřát důstojné a klidné prožití vánočních svátků, bohatou výzdobu a bezúhonnou oslavu nového roku.

V novém roce 2022 ještě jednou přeji pevné zdraví, hodně osobní pohody a radosti.

Za město Kryry

Miroslav Brda

starosta

OBSAH

Slovo starosty	2
Rozhovor (nejen) vánoční - Jiří Bláha	3
Kryry rozsvítily vánoční strom	6
Z jednání zastupitelstva	9
Krásné Vánoce a šťastný nový rok!	9
Tři památky na válečné přípravy	10
„Barevný podzim“ (fotosoutěž – vyhodnocení 3. kola)	13
Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky	16
Vítání občánků	18
Podzimní střípky kryrské mateřinky	21
Informace ze základní školy	26
Bojovali za naši svobodu	28
Ludmila Hroudová	28
Krysáci a ztracený Ludvík	34
Setkání radioamatérů ve Strojeticích	36
Nové dětské hřiště ve Stebně	37
Výstava hub	39
Bertíkovy dobroty na Jablečném dni v Krásném Dvoře	41
Kryrská drakiáda	42
Halloweenská stezka odvahy	44
Petr Novák Forever	46
Strojeticcký duatlon	48
SK Havran Kryry	49
Starší příprava	49
Mladší příprava	50
„A“ tým	51
Putování adventním časem	52
Společenská kronika	53
Vzpomínka na bývalého ředitele ZŠ Kryry Mgr. Karla Gregora	54
Pozvánka na výstavu	56

ROZHOVOR (NEJEN) VÁNOČNÍ

Je to tady... už jenom pár dní zbývá do chvíle, kdy všichni usedneme u štědrovečerní tabule, abychom se po jejím úspěšném zdolání sešli u rozsvíceného vánočního stromku.

Jako každý rok se touto dobou těšíme na Vánoce, proto je také připomínáme v Kryrské rozhledně. Nějakou zajímavou reportáží nebo rozhovorem.

Tentokrát svým čtenářům nabízíme rozhovor s člověkem, který nás do Kryr už dvakrát přijel pobavit, potěšit. Hezkou písničkou - a nejenom jí.

Tak šťastné a veselé!

JIŘÍ BLÁHA

Jiří Bláha se narodil roku 1986 v Teplicích. Prvních deset let prožil v severočeském Lubenci, odkud přesídlil do malebné vesničky Žihle. Po absolvování Střední odborné školy profesora Švejcara v Plzni v roce 2006 našel první uplatnění v soukromém rádiu Šumava, kde úspěšně tři roky moderoval ranní show s názvem Bláhoviny. Od roku 2014 lze Jiřího Bláhu potkávat také na divadelních prknech – v hrách plzeňského divadla Pluto – muzikálu „Nejkrásnější válka“ a komedii Antonína Procházky „Klíče na neděli“. Své komediální touhy si také naplňuje v zábavném pořadu Petra Jablonského „Neuvěřitelný týden“.

My jsme se s panem Bláhou osobně setkali v Kryrech jako s moderátorem (zatím...) posledního Svátku dobré nálady. A podruhé jsme ho viděli na koncertu věnovaného poctě legendě českého bigbitu Petra Nováka.

Kryrská rozhledna o tom informuje na str. 46.

Při této příležitosti jsme pana Jiřího Bláhu požádali o krátký rozhovor. Nejen o něm, nejenom o muzice nebo divadle, nejen o tom, co znamená být úspěšným a dobrým „spíkrem“, ale také o Vánocích...

Jiří, osobní otázka: našlo se v Kryrech několik slečen či mladých paní, které ode mne chtěly vědět, jste-li ženat, máte-li vážnou známost, tedy má-li smysl se o vaší přízeň ucházet?

Jsem potěšen, že slečny a mladé paní v Kryrech mají tak dobrý vkus... (smích)

Ale teď vážně. S manželkou vychováváme dva skvělé syny ve věku pět a šest let a žijeme vcelku

spokojeným životem. Moje žena by patrně utrousila nějakou vtipnou poznámku v tom smyslu, že nemáme ani možnost se pohádat, protože vlastně nejsem téměř vůbec doma.

Takže tím zároveň potenciálním zájemkyním nebo zájemcům (abychom byli genderově vyvážení...) o mou osobu odpovídám, že to stejně se mnou není žádná výhra.

Před časem jste u nás vystoupil s několikrát odloženým koncertem na počest Petra Nováka. Jeho písničky zná každý (možná málokdo si je dnes umí spojit právě se jménem Petra Nováka), v rádiích se občas hrají, jaký vztah ale k této legendě českého bigbitu máte vy? Na úvod Svátku dobré nálady jste nám zazpíval písničku Vaška Neckáře. Takže proč vy a Novák a ne třeba Jiří Bláha a Neckář, Matuška nebo Schellinger, nebo Karel Zich?

S recitálem písniček Petra Nováka jezdíme po republice už sedm let. Původně mělo jít o jednorázový koncert na objednávku pro jednoho pořadatele. Koncept koncertu jsme si mohli zvolit sami a hledali jsme tehdy klíč. Řekli jsme si, že než dělat pelmel různých písniček od různých interpretů, vystavíme program z písní jednoho zpěváka a v tomto případě rovnou i autora svých skladeb. S kolegou kytaristou Lubošem Muchnou jsme se velmi rychle shodli na jménu Petr Novák, protože jsme nabyli dojmu, že toto jméno nějak zbytečně upadlo do zapomnění.

Když lidem mé a mladší generace zazpíváte „Já budu chodit po špičkách“ a „Hvězdičko blýskavá“, tak to sice všichni znají od táboráků, ale o Petru Novákovi nikdo nic neví.

Jste zpěvák, moderátor. Z Kryr vás známe už třeba ze zmíněného Svátku dobré nálady. Já si na vás nesmírně cením toho, že dokážete provést diváky takhle obrovské, celodenní akce, byť v malinkatém městě, s grácií, důstojně, bez zbytečných vtípků či nemístných komentářů, kterými nešetří moderátoři ani celoplošných televizních či rozhlasových stanic. Velmi distinguovaně. Váš projev bych si dovolil přirovnat k projevu (například) Jana Rosáka. Který nikdy nikoho nepohoršil, neurazil. Jak tenhle problém dnešních médií vnímáte vy? A je to problém nebo si to myslím jenom já?

Necítím se oprávněn něco nebo někoho hodnotit. Ale řeknu to jinak. Mám kolem sebe spoustu kolegů moderátorů, kteří mají diametrálně odlišný styl moderování, než jaký mám já. A který se bezesporu hodí na moderování jiného typu akce. Nechtě si tedy kolegové tyto akce rozeberou a já bych si s dovolením nechal městské slavnosti nebo talk-show. Vyrostl jsem na pořadech Karla Šípa, Pavla Zedníčka, Jiřího Krampola nebo i zmiňovaného Jana Rosáka. To byli a stále jsou mé vzory. O to víc si cením, že jsem se všemi jmenovanými mohl o několik let později spolupracovat, s některými dokonce několik let. Zrovna

teď začátkem listopadu byl hostem mé talk-show Karel Šíp. A věřte mi, že nic nepotěší víc, než když vám taková ikona po skončení pořadu v šatně řekne: „Jirko, jste dobřej. Děláte to dobře a dělejte to takhle dál.“ Pro kluka z vesnice, který si kdysi vysnil, že tohle by chtěl taky dělat, je to opravdu neuvěřitelné a přijímám to s maximální dávkou pokory.

Jiří, zbývá nám pár dní do Vánoc. Já říkám, že je to nejkrásnější svátek v roce. Chci se zeptat, jestli vy s ním experimentujete nebo jste spíš tradicionalista?

Přiznám se, že Vánoce prožívám intenzivněji až tak poslední tři, čtyři roky - především kvůli dětem. A jsem rád, že úlohu shánění dáreků přebrala kompletně moje žena. Mojí starostí tak zůstává každý rok sehnat několik dáreků pro ni, a i to je pro mě leckdy velký oříšek. Zatímco ona bez problémů a s grácií sežene a zabalí dárky pro celou rodinu... a že nás je! Moje paní je z pěti dětí a téměř všichni její sourozenci už mají také rodiny a děti, takže my, když se sejdeme, dárky rozbalujeme dva dny.

Jak vypadá vaše štědrovečerní tabule?

V tomhle jsem „konzerva“. Bez bramborového

salátu a kapra si neumím představit štědrovečerní večeři.

Už jsme velcí kluci, víme, že dárky nenosí Ježíšek: jak je to u vás? Radši dárky přijímáte nebo dáváte?

Mojí nejdůležitější úlohou je, abych každý rok vymyslel originálnější příchod Ježíška tak, aby iluze pro dětského diváka byla dokonalá. A tady se musím pochválit, myslím, že se mi daří... i když pak upadám do deprese, čím to další rok ještě trumfnu. Co se týká přijímání a dávání dárků, tak tady se to mění s časem. Dřív jsem raději dával, dnes z pohodlnosti raději přijímám.

Vzpomenete si na nějaký vánoční dárek, který vám osobně udělal největší radost a vzpomenete si na nějaký, který jste daroval vy a opravdu udělal radost někomu druhému?

Vzpomínám na rok zhruba 1992 nebo 1993, kdy nám Ježíšek nadělil videorekordér. V té době zázrak techniky. Mohl jsem si z televizní obrazovky nahrát cokoli na videokazetu a kdykoliv si to zase pustit. Neuvěřitelné...

Dárek, kterým jsem já zaskočil celou rodinu, jsem dal v roce 2019 - byla to dovolená pro celou rodinu

(včetně mých rodičů a rodičů mojí manželky) v jižní Francii ve vile u jednoho mého známého. A štědrovečerní překvapení jsem ještě pěkně dávkoval. Nejprve se rodiče dozvěděli, že pojedou na dovolenou do Francie, takže začali přemýšlet, jak dlouho tam tím autem pojedeme a kudy to bude nejrychlejší, aby pak ve druhé obálce našli letenky. Načež se můj otec, který do té doby nikdy ničím neletěl, opil už toho večera.

Jaké dodržujete vánoční tradice?

Přiznám se, že kromě té tradiční večeře asi nic jiného.

Chtěl byste k Vánocům a do nového roku obyvatelům Kryr něco popřát?

Jestli mohu – nejenom obyvatelům Kryr. Mým největším přáním teď je, aby se svět dal zase do normálu. Abychom se mohli scházet, nebáli se vidět, nemuseli řešit strach z toho, že si jdu sednout do hospody s přáteli. Když někomu podám ruku na pozdrav, tak aby si jí dotýčný nešel hned dezinfikovat. Aby lidé začali zase chodit za kulturou. Vidím totiž dnes a denně poloprázdné sály v divadlech, ve kterých hrají.

Tak všem hodně zdraví a málo strachu.

Pavel Ďuran

KRYRY ROZSVÍTILY VÁNOČNÍ STROM

Kryry, 27. listopad 2021

Stejně jako v minulém roce, ani letos se Kryry tradičních oslav příchodu adventu a slavnostního rozsvícení vánočního stromu nedočkaly.

Vypadalo to přitom do poslední chvíle nadějně: čtyřhodinový program předvečera 1. adventní neděle byl připraven, kulturně školská komise jeho konání na svém zasedání v pondělí 22. 11. dala zelenou. S tím, že se vše bude muset obejít bez občerstvení a stánkařů, kterých jindy bývá náměstí ČSA plné. Vláda však ve čtvrtek 25. listopadu vyhlásila kvůli dramaticky se zhoršující epidemiologické situaci nouzový stav.

Opatření? Maximálně 100 osob na jednom místě a v jeden čas, navíc jen očkovaných nebo těch, kteří nemoc prodělali! Městský úřad tak v pátek 26. 11. po osmé ráno informoval prostřednictvím svého mobilního rozhlasu takto:

„Rozsvícení vánočního stromu 27. 11. se ruší. Vánoční strom s první adventní svíci se rozsvítí v sobotní podvečer. V 17,30 bude na rozhledně ohňostroj.“

PODĚKOVÁNÍ

Město Kryry děkuje naší občance paní Lvonské za dar v podobě vánočního stromu, který věnovala městu na výzdobu náměstí v Kryrech.

Děkujeme!

Miroslav Brda
starosta

ADVENTNÍ VĚNEC

HISTORIE A SYMBOLIKA

Historie adventních věnců sahá do dávných dob. Předkřesťanské germánské národy během chladných a tmavých prosincových dní pomocí věnce se zapálenými svíčkami vyjadřovaly naději toužebně očekávaných delších a teplejších jarních dní. Podobně tomu bylo i ve Skandinávii, kdy se u zapálených svíček do kruhu lidé modlili k bohu světla, aby otočil zem zpět ke slunci, prodloužil dny a vrátil na zem teplo.

Dnešní podoba adventních věnců se začala utvářet ve středověku, kdy je křesťané začali používat jako součást své duchovní přípravy na Vánoce. Koneckonců, Kristus je „Světlo, které přišlo na svět“ rozptýlit temnoty hříchu a vyzařovat pravdu a lásku Boha.

Tradice zapalování jednotlivých svíček na adventním věnci vznikla ale o mnoho let později, až v 19. století konkrétně v hamburské škole Rauhes Haus, založené protestantským pastorem Johanem Hinrichem Wichernem, kde se děti v období adventu neustále učitelů ptaly, kdy už budou Vánoce.

A tak v roce 1839 J. H. Wichern postavil velký dřevěný kruh a položil na něj 19 malých červených a 4 velké bílé svíčky. Malou svíčku zapálil postupně každý všední den v čase adventu. V neděli pak rozsvítil velkou bílou svíčku.

Následně tento počín převzala protestantská církev v Německu a utvořila z toho tradici. Jelikož svíčky nebyly vůbec levné, postupně lidé začali přecházet na menší věnce, kde ponechali jen 4 velké bílé svíčky, jak je známe dnes.

Symbolika adventního věnce je krásná. Věnc je vyroben z různých jehličnanů, které znamenají trvalý život. I tyto jehličnany mají tradiční význam, který lze interpretovat v naší víře:

- vavříin znamená vítězství nad pronásledováním a utrpením
- borovice, cesmína a tis znamenají nesmrtnost
- cedru se připisuje síla a uzdravení
- cesmína má i speciální křesťanský symbol: pichlavé listy připomínají trnovou korunu

Kulatý tvar věnce, nemá začátek ani konec, symbolizuje věčnost Boha, nesmrtnost duše a věčný život nalezený v Kristu.

Šišky, oříšky nebo semínka zdobící věnc jsou symbolem života a vzkříšení. Vše dohromady vyjadřuje nesmrtnost naší duše a nový, věčný život nalezený v Kristu.

Čtyři svíčky reprezentují čtyři týdny adventu. V současnosti se používají adventní věnce se svíčkami různých barev, měly by však být fialové nebo tmavomodré, připomínající liturgickou barvu adventu s výjimkou třetí v pořadí - ta je totiž zasvěcena přátelství a měla by být růžová.

Svíčky by se měly zapalovat proti směru hodinových ručiček.

Dana Sokolová
Novinky.cz

Náměstí ČSA pusté ale nezůstalo. Našlo se pár desítek lidí, kteří na sobotní večerní vycházku vyrazili. Nejčastěji s dětmi – na ty totiž čekal mezi půl pátou a půl šestou před budovou městského úřadu Mikulášský balíček.

Vánoční strom se rozsvítil o sedmnácté hodině, o půl hodiny později pak nad Schillerovou rozhlednou vykvetly pestrobarevné kytice ohňostrujných rachejtlí.

Kryry tak, ať jakkoli skromně, komorně, přivítaly i navzdory pandemii koronaviru letošní advent. Nezbyvá než doufat, že pro příští rok pověstné „do třetice všeho dobrého (nebo zlého...)“ platit nebude a že se budeme moci bez jakýchkoli omezení u rozsvícení vánočního stromu opět setkat. S pohárkem svařáku nebo teplé medoviny v ruce, s klobásou na táčku, při pěkné muzice.

SKUPINA ČEZ

PODĚKOVÁNÍ SKUPINĚ ČEZ

za poskytnutí finančního daru na rozsvícení vánočního stromu v Kryrech.

Děkujeme!

Pavel Ďuran

Fotografie: Laurencia Helásková

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Předposlední jednání zastupitelstva Města Kryry v roce 2021 se konalo 27. 10. 2021 od 18:00 hodin v zasedací místnosti MěÚ Kryry.

Přítomno bylo všech 13 zastupitelů a program jednání byl nabitý. Po standardní proceduře schválení ověřovatelů zápisu, programu jednání, schválení zápisu z minulého jednání a kontroly plnění dříve přijatých usnesení byla na programu zpráva o činnosti komise veřejného pořádku a životního prostředí, která byla bez připomínek vzata na vědomí. Následoval blok organizačních záležitostí, v němž zastupitelé pravidelně schvalují odprodeje, pronájmy nemovitostí a pozemků, dále obecně závazné vyhlášky, výběrová řízení a další záležitosti. Na říjnovém jednání tak zastupitelé mimo jiné schválili:

- prodej pozemkových parcel státu, resp. Povodí Ohře pro plánovanou výstavbu přehrady za částku 36.122.660 Kč včetně DPH,
- zakoupení č.p. 85 (bývalá PČR) od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových za cenu 1.900.000 Kč v pěti splátkách s dobou splacení 5 let,
- předběžný souhlas s odprodejme pppč. 2572 v k.ú. Stebno Povodí Ohře, který následně zrekonstruuje bezejmenný tok protékající obcí Stebno,
- darovací smlouvu od města Letohrad ve výši 50.000 Kč pro obec Stebno,
- OZV č. 2/2021 a OZV č. 3/2021 související s likvidací komunálního odpadu, které byly v důsledku změn v zákoně nutné předělat, avšak nejdůležitější věc, která občany určitě bude zajímat, je poplatek za odpad, ten se pro následující rok nemění a bude tedy stejně jako roky předchozí - 600 Kč/osoba/rok,
- dále byl schválen příspěvek Římskokatolické farnosti Lubenec o poskytnutí finanční pomoci na kompletní opravu střechy kostela ve Stebně poškozené 24. 6. 2021 ve výši 500.000 Kč, tyto prostředky budou uhrazeny z daru nadačního fondu pojišťovny KOOPERATIVA, která tyto peníze na opravu kostela poskytla Městu Kryry,
- příspěvky na obnovu majetku občanů Stebna dle podmínek pro poskytnutí příspěvku schváleném na minulém jednání ZM Kryry,
- ZM Kryry projednalo výběrové řízení na obnovu zeleně v obci Stebno, které bohužel muselo být z důvodu nesplnění podmínek výběrového řízení zrušeno a bude vypsáno nové,
- zastupitelé vzali na vědomí informace starosty města o průběhu výstavby sedmnácti bytů v lokalitě Jarní Zahrada,
- ZM Kryry schválilo odměny členům výborů, komisí a osadních výborů za rok 2021,
- zastupitelé vzali na vědomí informace o připravovaném rozpočtu pro rok 2022.

Po krátké diskusi zastupitelů byla přečtena všechna usnesení z 19. jednání ZM Kryry a jednání bylo ukončeno.

Václav Kadleček

KRÁSNÉ VÁNOCE A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK!

Vážení čtenáři,

dovolte mi, abych se i já spolu s celou redakční radou přidal ke všem ostatním a popřál Vám ze srdce klidné a pohodové vánoční svátky. Bohatého Ježíška. Můj tatínek před štědrovečerní večeří (já ho pokaždé pamatuji ve společenském obleku, s kravatou na krku, maminku v šatech...) povstal, zapálil svíčku a všem nám popřál, abychom se na stejném místě za rok všichni opět – ve zdraví – sešli. Jestli jsem to jako kluk nebo později jako mládenec bral za neskutečné klišé, pak se obávám, že tohle přání své velké opodstatnění mělo – a především dnes díky tomu, čím procházíme – o to naléhavěji má.

Dovolím si tedy při vzpomínce na svého tatů popřát nám všem, abychom se všichni mohli příští rok sejít spolu na náměstí v Kryrech (což nám letos bylo díky koronaviru zapovězeno), oslavit příchod první adventní neděle a rozsvítit společně vánoční strom.

Do nového roku přeji všem, ať se jim daří. Ať se všem splní to, po čem prahnou, ať dosáhnou všeho, co si předsevzali.

Mnoho zdraví, štěstí a spokojenosti!

Pavel Ďuran
šéfredaktor

TŘI PAMÁTKY NA VÁLEČNÉ PŘÍPRAVY

Vraťme se spolu o osmdesát pět let nazpátek. Zalistrovali jsme kronikou našeho města, z níž jsme vybrali tři dokumenty z roku 1936.

Svět se chystá na 2. světovou válku – nejničivější konflikt dosavadní historie lidstva je na spadnutí. V Kryrech v té době žije 2.550 obyvatel – 2.219 Němců, 309 Čechoslováků, 7 Židů a 15 cizinců.

V té době také u nás začínají růst opevnění inspirovaná francouzskou Maginotovou linií. Jde o bunkry, o systém pevností, které měly zbrzdit Němce, než přijdou na pomoc spojenci. Bojů, pro které vznikly, se ale nikdy nedočkaly.

O stručné vyjádření k uváděným dokumentům jsme požádali jednoho z nejpovolanějších – historika Mgr. Václava Houfka, ředitele Muzea města Ústí nad Labem:

Třicátá léta 20. století byla velmi těžkou dobou. Během světové hospodářské krize se v sousedním Německu dostala k moci nacistická strana v čele s Adolfem Hitlerem. Záhy začala realizovat agresivní politiku vůči Československu, v čemž měla podporu také Polsko a Maďarsko. Bylo jasné, že dříve nebo později přijde válečný konflikt. Československo proto začalo připravovat nejen armádu k boji, ale také obranu civilního obyvatelstva.

Od roku 1915, kdy Německo uskutečnilo první letecké bombardování Velké Británie, bylo každému jasné, že cílem leteckého bombardování jsou nejen vojáci, ale také civilní cíle. V Československu již od roku 1929 existovalo Ústředí obrany obyvatelstva, ale pro zvýšení efektivity obrany republiky její funkce převzala v roce 1934 Nejvyšší rada obrany státu. Na základě aktivit těchto institucí byl 11. 4. 1935 přijat zákon č. 82/1935 Sb. O ochraně a obraně proti leteckým útokům. Tímto zákonem vznikla Civilní protiletecká ochrana jako součást Ministerstva vnitra.

Zákon v obcích zřizoval místní poradní výbory pro protiletadlovou ochranu a stanovil příslušným veřejným institucím rozsáhlé pravomoci, včetně řady povinností, které museli plnit všichni vlastníci a správci nemovitostí, kterým v případě konfliktu se státní mocí hrozila také konfiskace nemovitého majetku.

Uvedené dokumenty jsou tedy dobové příkazy, které měly připravit obyvatelstvo Československa na

novou válku a pomoci minimalizovat případné škody leteckých útoků. Obdobné příkazy pak platily ve všech válkách dotčených zemích a z jejich zkušeností vycházela i poválečná organizace civilní obrany u nás.

To, že se právě v Kryrech dochovaly v německém znění, je logické, protože byly určeny německojazyčnému československému obyvatelstvu, které ve městě mělo do války cca 90 %. Již 26. dubna 1937 se ukázalo, že tyto přípravy nejsou jen nějakou šikanou ze strany státu. Toho dne došlo k bombardování španělského města Guernica německou leteckou legií Condor a stovky civilních obětí tohoto bombardování šokovaly svět. Během let 2. světové války pak letecké bombardování přineslo smrt statisícům civilistů.

Mgr. Václav Houfek

ředitel Muzea města Ústí nad Labem

Kryry, Hlavní ulice (Hauptstraße), 1936

V pátek dne 10. července v době od 10 hodin do půl jedenácté večer se v Kryrech uskuteční zatemňovací cvičení protiletecké ochrany. V této době musejí být všechna světla zhasnuta nebo alespoň zakryta tak, aby se ven nedostal ani paprsek světla. Obyvatelé musejí zůstat ve svých domech. Cyklistům, motoristům i automobilům se zakazuje pohyb po městě. Začátek cvičení protiletecké ochrany bude ohlášeno vyzváněním zvonů a zvuky továrních sirén. Konec cvičení oznámí 3 úderů zvonu na kostelní věži, které se v intervalu 6 vteřin desetkrát zopakují.

Osoby, které se budou neoprávněně pohybovat po ulici nebo neprovedou zatemnění, budou předány úřadům k potrestání.

Vlastníci domů jsou povinni informovat všechny obyvatele svých domů.

Případné nehody je třeba ohlásit na hasičské záchranné stanici v hotelu Rathaus. Hasičské oddíly se záchrannými stanicemi se dále nacházejí ve sklárně, u pekařského mistra Kühna a u dolního výjezdu z Kryr na Očihov.

Kryry 8. července 1936

Luftschutzkommando

Freitag den 10. Juli findet in der Zeit von 10 bis 11 1/2 Uhr abends eine Luftschutz-Verdunkelungsübung in Kryern statt. Während der Zeit sind sämtliche Lichter zu löschen, oder so abzublenden, dass kein Lichtstrahl nach Aussen gelangen kann. Die Bevölkerung hat in den Häusern zu bleiben. Das Passieren der Stadt für Rad- und Motorfahrer, sowie für Autos ist verboten. Der Beginn der Luftschutzübung wird durch das Läuten der Glocken und durch das Ertönen der Fabrikssirenen eingeleitet. Das Ende derselben wird durch 3 Glockenschläge vom Kirchturm, die zehnmal in Intervallen von 6 Sekunden wiederholt werden, angezeigt.

Wer sich unbefugt auf der Strasse aufhält, oder nicht abdunkelt, wird der Behörde zur Bestrafung übergeben.

Die Hausbesitzer sind verpflichtet alle Bewohner ihres Hauses zu verständigen.

Bei vorkommenden Unfällen ist die Rettungsstation der Feuerwehr im Hotel Rathaus zu verständigen. Feuerwehrabteilungen mit Rettungsstationen befinden sich weiter bei der Glasfabrik, beim Bäckermeister Kihn sowie am unteren Ortsausgang von Kryern gegen Otsechau.

Kryern, den 8./7.1936. Das Luftschutzkommando.

Všem vlastníkům domů v Kryrech!

Podle stávajících předpisů protiletecké ochrany musí každý vlastník ve svém domě stanovit požární hlídku. Požární hlídku budou zastávat osoby, které nepodléhají vojenské službě. Hlídku mohou převzít i ženy. Úkolem požární hlídky je postarat se o to, aby byly vyklizeny všechny věci nacházející se na podlahách. Při leteckém poplachu se požární hlídka zdržuje na podlahách, aby dle možností hasila dopadnuvší zápalné bomby. Za tímto účelem budou na podlahách připravené hromady písku s lopatami, neboť zápalné bomby lze uhasit pouze suchým pískem. Velice dobře se osvědčují plechové nádoby s pískem, které jsou nahoře opatřeny uchem, jež se zvednou asi třímetrovou tyčí, na jejímž konci se nachází hák, a takto se plechová nádoba umístí na zápalnou bombu. Plechové dno se velkým horkem zápalné bomby okamžitě roztaví, takže se písek vysype na bombu a ihned ji uhasí. Takové plechové nádoby i s tyčemi lze na vlastní náklady obdržet u jednotek Luftschutzkommando.

Luftschutzkommando

Kryry 23. listopadu 1936

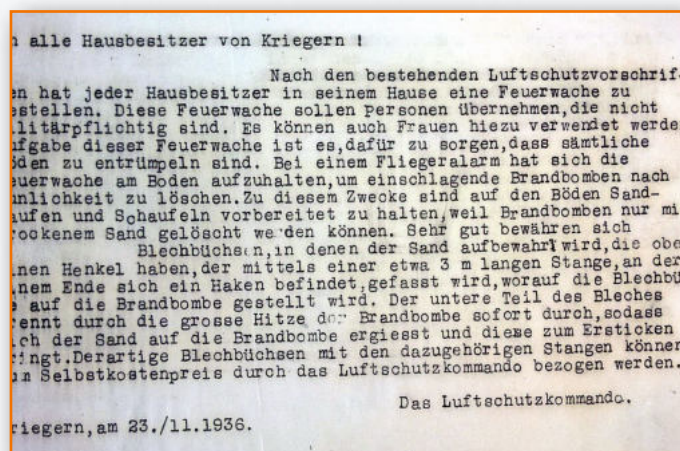
Ve čtvrtek dne 26. listopadu tohoto roku se v době od 8 hodin do půl deváté večer opět uskuteční zatemňovací cvičení protiletecké ochrany. Pro toto cvičení platí tytéž předpisy, které byly stanoveny pro cvičení konané dne 10. července. Tentokrát začátek a konec cvičení ohlásí kromě sirén a zvonů také troubení požárního poplachu a výstřely z děl. Na rozdíl od běžného požárního poplachu zazní při leteckém poplachu po troubení požárního poplachu ještě dvě dlouhá zatroubení a na konci cvičení kromě troubení požárního poplachu tři krátká zatroubení.

Upozorňujeme obyvatele Kryr, že jsou při zaznění signálu protiletecké ochrany povinni zhasnout všechna světla. Nedokonale zakryté světlo a neoprávněný pobyt na ulici se trestá.

Vlastníci domů jsou povinni informovat všechny obyvatele svých domů.

Případné nehody je třeba ohlásit na hasičské záchranné stanici v hotelu Rathaus.

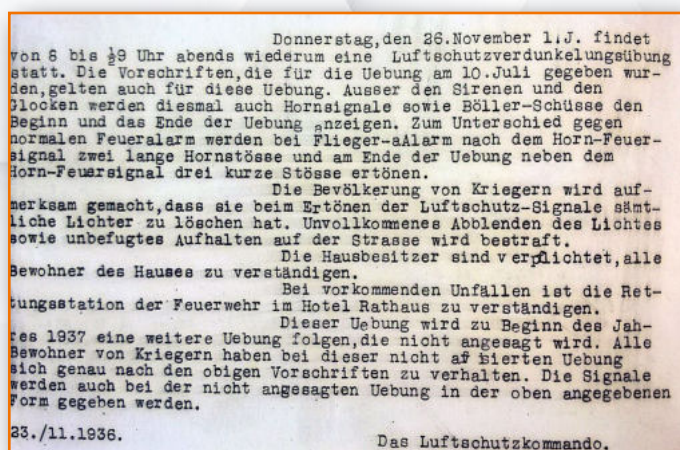
Po tomto cvičení bude začátkem roku 1937 následovat ještě jedno cvičení, které nebude předem ohlášeno. Všichni obyvatelé Kryr mají povinnost zachovat se při tomto neohlášeném cvičení přesně

podle výše popsaných předpisů. I při tomto neohlášeném cvičení zazní signály způsobem výše popsaným.

23. listopadu 1936

Luftschutzkommando

Martin Dressler

„BAREVNÝ PODZIM“ ...

... FOTOSOUTĚŽ KULTURNĚ ŠKOLSKÉ KOMISE MĚSTA KRYRY

V letošním březnovém čísle Kryrské rozhledny vyhlásila kulturně školská komise našeho města fotografickou soutěž „O snímek roku 2021“, přičemž podtitul jejího třetího kola byl „Barevný podzim“.

Uprostřed listopadu bylo uzavřeno podzimní kolo naší fotografické soutěže. Kryrská rozhledna si tímto dovoluje představit tři snímky, které byly vyhodnoceny

jako nejlepší. Přidáváme opět také odborný názor rodiny Petra Eisenhammera, tentokrát jeho paní Radky, která se dokonale shodla s hodnotící porotou:

RADKA EISENHAMMEROVÁ:

Nejvíce se mi líbí snímek „Východ slunce“ - krásně zachycené s ranní mlhou, pěkné barevné provedení.

Druhé místo by si zasloužila fotografie s barevným listím, ze které je opravdu cítit podzim. Fotografie by nicméně mohla být trochu světlejší, přýštila by z ní více pozitivní energie.

Jako třetí bych viděla snímek labutě, kdy bych v popředí ocenila stébla trávy. Fotografie na mě působí velice příjemným dojmem.

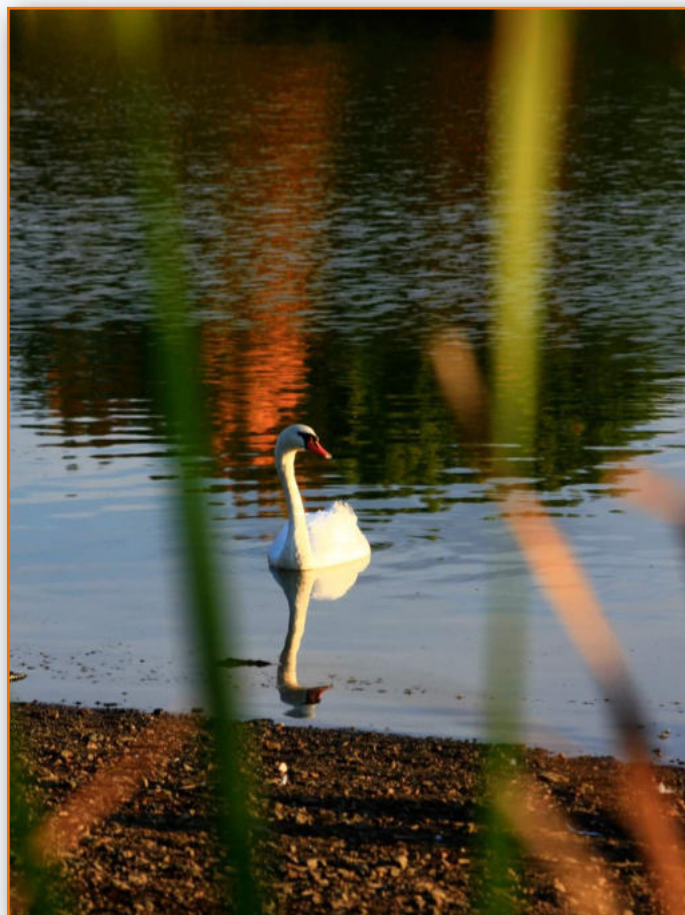
1. místo: Jan Kneifl: „Východ slunce“

(fotografie pořízena brzy ráno 9. 10. mezi Kryrským rybníkem a silnicí na Vroutek)

2. místo: Věra Melicharová: „Barevný podzim“

(Krásný Dvůr)

3. místo: Jana Urbánková: „Podzim u vody“

(přehrada Mukoděly)

Fotografie byly tentokrát skutečně zdařilé. Hodnotící komise (a mimo ni i Radka Eisenhammerová

jako odborná poradkyně) jednoduchý úkol opravdu neměla. Na stránkách Kryrské rozhledny tak svým čtenářům nabízíme jen část všech zdařilých snímků.

Mezi třemi, které skončily „na bedně“, ještě jeden, který získal jen tu nevďěčnou „bramborovou“ medaili. Fotografovala Klára Archmanová a ti koníci jsou Gaston a Sněhurka.

Uzávěrka čtvrtého kola fotografické soutěže „O snímek roku 2021“ s podtitulem „Zimní kouzlo“ je 15. února.

Kulturně školská komise se na vaše obrázky už teď těší a já k tomu podotýkám, že zima, zvláště když se jí podaří být pod sněhovou duchohou, bývá velmi fotogenická.

Pavel Ďuran

FOTOGRAFICKÁ SOUTĚŽ O SNÍMEK ROKU 2021

Kulturně školská komise města Kryry vyhlašuje čtvrté kolo
amatérské soutěže o nejlepší fotografii roku
nazvané :

ZIMNÍ KOUZLO

Snímky zasílejte na email:
ksk-kryry@seznam.cz do 28.2.2022

V emailu uveďte kategorii ve které soutěžíte,
kdo a kde snímek pořídil, popřípadě jeho název.

Bližší podmínky soutěže naleznete na www.kryry.cz

Fotografie z tohoto období budou vyhodnoceny
a 3 vítězné snímky budou uveřejněny
v následujícím čísle Kryrské rozhledny.

Všechny vítězné snímky budou uveřejněny na stránkách města
a vy rozhodnete v anketě o nejlepším snímku roku 2021.

VOLBY DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

Kryry, 8. a 9. říjen 2021

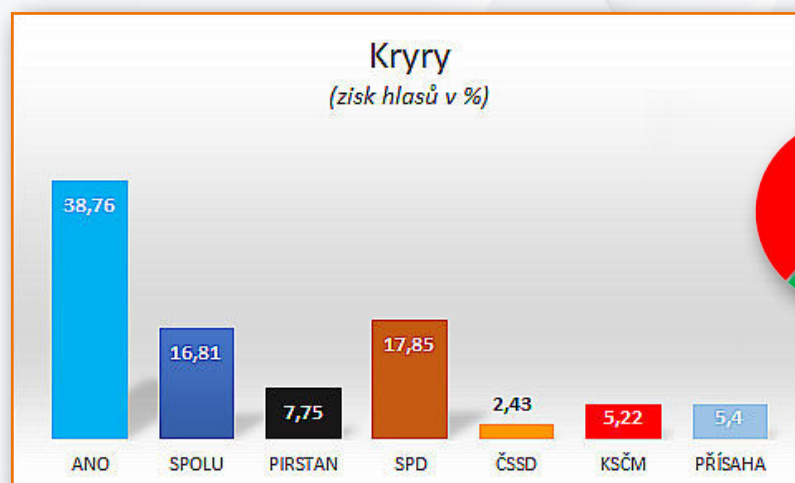
V pátek 8. a v sobotu 9. 10. t. r. proběhly v České republice volby do Poslanecké sněmovny našeho Parlamentu.

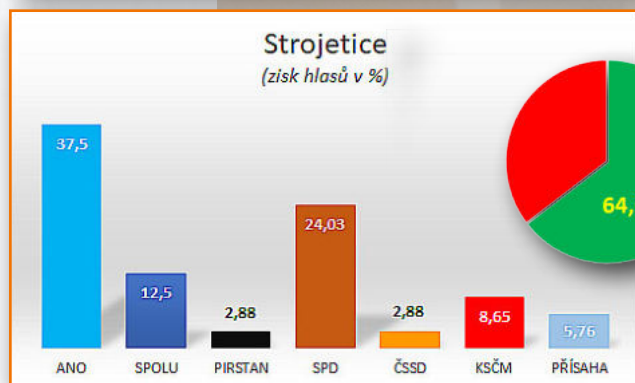
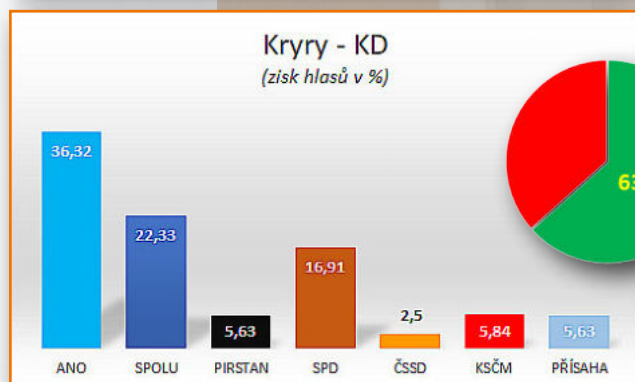
Ve volbách kandidovalo celkem 22 subjektů – 20 politických stran a 2 volební koalice. Jednalo se o první volby do Poslanecké sněmovny, které se konaly podle nových regulí po rozhodnutí Ústavního soudu o zrušení části volebního zákona. Hranici potřebnou pro

vstup do sněmovny (5 % pro jednotlivé strany, resp. 8 % pro dvoučlenné koalice a 11 % pro vícečetné koalice) překročily čtyři subjekty: vyhrála koalice SPOLU (ODS, TOP 09 a KDU-ČSL) s volebním lídrem Petrem Fialou s 27,79 % hlasů, na druhém místě skončilo hnutí ANO stávajícího premiéra Andreje Babiše s 27,12 %, na třetím místě koalice Piráti a Starostové (Piráti a STAN) s volebním lídrem Ivanem Bartošem s 15,62 % a na čtvrtém místě hnutí SPD s 9,56 %. Poprvé v historii samostatného Česka se do Poslanecké sněmovny nedostaly tradiční strany ČSSD a KSČM. Volební účast 65,432 % byla třetí nejvyšší v historii České republiky, vyšší byla pouze v letech 1996 a 1998.

A jak jsme volili v Kryrech? Poslanecká sněmovna by vypadala jinak!

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Kryry, 16. říjen 2021

Celkem šestnáct nejmenších kryrských človíčků bylo se svými nejbližšími pozváno 16. 10. do obřadní síně našeho městského úřadu k slavnostnímu aktu vítání občánků. Dvě miminka byla z důvodu nachlazení omluvena, a tak se jich sešlo nakonec jen čtrnáct.

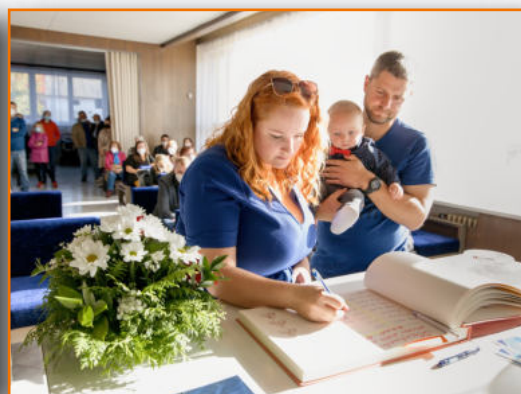
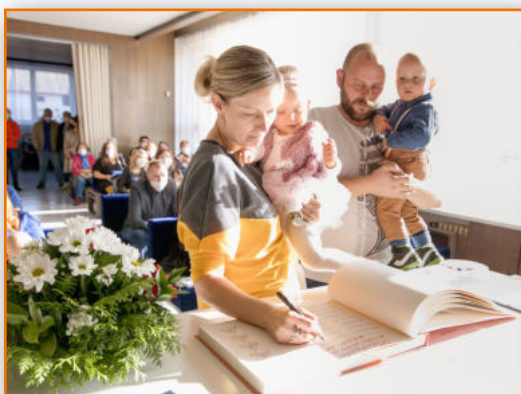

*Miminko se narodilo
přišli jsme mu přát,
aby zdravé, šťastné bylo
dnes a napořád.*

*Vítáme Tě mezi námi
malý človíčku,
ať Tě zdobí v každé době
úsměv na líčku.*

*Ať Tě máma něžně hladí
vždycky když jdeš spát.
Ať si se svým hodným tátou
můžeš hezky hrát.*

*Ať máš dobré kamarády,
co Tě nezklamou.
To všechno Ti dneska přejem
- na uvítanou.*

Bylo to tentokrát půl na půl – sedm chlapečků a sedm holčiček... bylo krásně a miminka byla načínčaná, nádherná!

Na úvod slavnostního aktu přivítaly své nejmenší kamarády děti z naší mateřské školy, které vystoupily pod vedením paní učitelky Krobotové s pásmem básniček.

Nové občánky pak oficiálně uvedl za brány našeho města společně s matrikářkou Dagmar Kazákovou místostarosta Kryr Miroslav Sahulka.

Rodiče dětí (a babičky, dědečkové, strýčkové a tetičky nebo jenom rodinní přátelé) se podepsali do pamětní knihy. Maminky dostaly po kytičce, děti pak tradiční zlatý přívěsek (děvčátka srdíčko, kloučci čtyřlístek), k tomu skromný balíček s velkou osuškou s nápisem „Občánek města

Kryry“ a hračkou. Tou byla plyšová žirafa. Nechybělo ani osvědčení o přidělení stromu v Sadu mládí.

O hudební doprovod této slavnosti se postaral pan Jaroslav Tříška, krásné fotografie pořídila paní Laura Helásková.

Dagmar Kazáková
Fotografie: Laurencia Helásková

PODZIMNÍ STŘÍPKY KRYRSKÉ MATEŘINKY

Vážení čtenáři Kryrské rozhledny,

dovolte nám, zaměstnancům kryrské mateřské školy „Pohoda“, popřát všem také prostřednictvím Kryrské rozhledny nádherné Vánoce: bohatého Ježíška, krásná setkání, na něž jsme si možná v průběhu roku nenašli čas, nebo jsme je z důvodů koronakrize nemohli realizovat.

Do nového roku především hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Věra Melicharová
ředitelka MŠ Kryry

BRAMBORIÁDA

23. září 2021

*Koulela se ze dvora,
tákhle velká brambora.
Neviděla, neslyšela, že odněkud zeshora
padá na ní závora.
„Na co koukáš, závoro?“
„Na tebe, ty bramboro!
Kdyby tudy projel vlak,
byl by z tebe bramborák!“*

Krásná akce, kterou jsme zahájili spolu s rodiči školní rok. Společná setkávání tohoto druhu lámou bariéry, napomáhají toleranci, spolupráci, vytvářejí přátelství, dovolují nám poznávat rodiny při neformálních příležitostech, které mnohdy velmi překvapí. Vždyť rodiče našich dětí se budou setkávat celá léta na rodičovských schůzkách, jejich potomci spolu budou trávit mnoho let školní docházky. Právě

proto vytváříme podmínky pro jejich sbližování; člověka, kterého znáte, jen tak neodsoudíte, máte snahu s ním komunikovat a důvěřovat mu.

To je náš záměr: mít rodiče jako přátele, vytvářet podmínky pro nově vznikající přátelství mezi dětmi a jejich rodiči.

V době, kdy se na pole rozjely traktory a

brambory se na valníky jen sypaly, nás napadla právě Bramboriáda...

Vše, co vás s bramborami napadne, jsme se pokusili do naší akce poskládat. Děti v začátku tančily mazurku spolu se svými rodiči, skákaly v pytli, jezdily slalom v kolečku, závodily ve skládání písmen a číslic, v lovení zlatých brambor ze zakletého pískoviště, vyráběly „bramboráčky“ - postavičky ze zeleniny.

Maminky postupně posílaly recepty na dobroty z brambor, čímž vznikla naše první „Bramborová kuchařka“.

Některé pilné maminky své recepty i odprezentovaly při závěrečném defilé.

Konec dobrý, všechno dobré, brambory jsme v mateřince „sklidili“, ochutnali a se všemi se na sebe usmívali.

Vybíráme z „Bramborové kuchařky“:

ALOBALKY

I když je už léto definitivně za námi, náš oblíbený recept z brambor patří právě k tomuto ročnímu období. Brambory připravujeme na grilu - a pak se na ně zas přes zimu těšíme. Ukázal nám ho děda a říkáme tomu „Alobalky“.

Suroviny: půl kila brambor nakrájených na plátky (cca 3 – 5 mm), 3 špekáčky, 2 cibule nakrájené na půlměsíčky, grilovací koření a kapka oleje. Dále můžeme přidat vše, co máme doma (papriku na proužky, klobásku, kousek špeku na vůni, rajčata, ...).

Příprava: uděláme si z alobalu dvě vrstvy, doprostřed vše nasypeme, dalším alobalem celé obalíme, aby nám vznikl balíček a dáme na gril. 20 minut z obou stran a je večere hotová.

Dobrou chuť!

Kateřina Štorková

BUBNOVÁNÍ

11. říjen 2021

Bubnování a rytmické hrátky pro děti zavítalo do mateřské školy v první polovině října.

Rozvíjelo rytmické cítění pomocí zábavných her s důrazem na rozvoj paměti, koordinace, smyslu pro rytmus a komunikaci.

Všichni jsme si tak prožili chvíli návratu do dob dávno minulých, kdy bubnování bylo jediným možným dorozumívacím prostředkem lidí na dálku. Takový nejjednodušší mobil.

A pokud si myslíte, že vám rytmus chybí, mýlíte se, máme jej každý - v genech, jen ho objevit!

BRIGÁDA - ÚKLID ZAHRADY

3. listopad 2021

Tentokrát jsme shrabali pořádnou hromadu jehličí a listí. Zaplnila celý kontejner.

Náš pan školník a paní uklízečky začali s úklidem zahrady sami již v předchozím týdnu, ale přeci je v tom nenecháme!

Tradičně, každý podzim či jaro, se tu setkáváme v rámci spolupráce s rodiči, abychom zazimovali nebo probudili naši krásnou zahradu. Ani letos tomu nebylo jinak.

Děkujeme ochotným rodičům a našim nejmenším, kteří pomohli s hrabáním, zametáním, svozem nebo úklidem přenosných herních prvků.

Všichni, jako mravenečci v lese, po celé zahradě pracovali a chvíli nepostáli. Chvilku si našli jen ti, kteří se přišli zahřát teplým voňavým čajem a nepospíchali do tepla domů.

Bylo nám s vámi moc hezky, milí pomocníci, a moc děkujeme za váš čas!

STRAŠIDLA

5. listopad 2021

Čarování a magie se u nás ve školce jednou v roce dovoluje!

V pátek 5. 11. se třída našich předškoláků proměnila ve STRAŠIDLA! V tento den do naší mateřské školy nedorazily děti, jak jsme zvyklí, ale čerti, čarodějnice, kostry, duchové, piráti, netopýři a další strašidelná stvoření.

Společnými silami se pokoušeli najít ingredience do kouzelného lektvaru. Hledali se měsíční kameny, které poztrácel cestou čaroděj z temných okolních lesů, také netopýři, kteří sem zaletěli z pavoučího doupěte plného pavučin. Lektvar, který se musel začarovat strašidelným tancem a třemi zaříkávadly se opravdu kouzlem proměnil!

„Abraka-dabra, zmrkvená mrkev, wingardium leviosa...” a našim strašidlům se proměnil lektvar v mísu plnou dobrot!

Strašidelný den jsme si ve školce všichni náramně užili. Vůbec jsme se přitom, milí čtenáři, nebáli!

NA NÁMĚSTÍ JSME SI LETOS NEZAZPÍVALI

Kryry, 25. listopad 2021

Tentokrát jsme si zazpívali jenom ve školce!

Když k nám přijde smutná zpráva – ZRUŠENO, na náměstí se nebude zpívat - tak jsme smutní, protože jsme se na něco těšili. Ale život jde dál. Ve školičce není místo pro smutnění.

Na obloze vyšla hvězda,
hvězda z dávných pověstí.
Co nám ještě chybí, děti?
Snítka jmelí ke štěstí.
Tichou nocí, bílou nocí
Zvoní zvony z celých Čech.

My jsme zdraví a veselí celý rok. Máme rádi hry, kamarády, hračky, paní učitelky.

V poslední době je tu ale kamarádů málo, jsou nemocní a do školky se s nemocemi nemůže. Když se tu

ale sejdeme, pak je nám moc hezky. Blíží se Mikuláš a Vánoce, a to jsou ty nejkrásnější svátky v roce.

Malujeme, stříháme, lepíme, pečeme cukroví, zdobíme si třídy, všechno se třpytí - i my, když se nám třpytky nalepí na ruce.

Mikuláš chodí s Andělem a čertem, čerta se trochu bojíme, ale když budeme celý rok hodní, tak to bude bez brambor a uhlí. Když dokonce zazpíváme písničku, nebo řekneme nějakou básničku, dostaneme dáreček. A tak trénujeme. Básniček a písniček umíme spoustu.

Vánoce budou ve školce trošku dřív, Ježíšek k nám přijde 16.12. odpoledne na zahradu. Doufáme, že přinese nějakou nadílku a my si s ní budeme moci hrát celý příští den a po zbytek celého roku.

Ať se každý vydovádí,
Vánoce jsou svátkem všech.
Ať si hvízdá meluzína,
Ať si třeba chumelí,
Přejeme vám hodně štěstí,
budte všichni veselí!

Kateřina Krobotová a Věra Melicharová

INFORMACE ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Na úvod mi dovolu, abych i já prostřednictvím Kryrské rozhledny jménem učitelů a ostatních zaměstnanců školy popřála všem krásné prožití vánočních svátků, spoustu dárků pod stromečkem a mnoho dobrého do nového roku. Hlavně zdraví, štěstí a spokojenost!

Psát o dění ve škole v době pandemie není lehký úkol. Přehled zrušených školních akcí by sám o sobě vydal na jeden článek, ale nedá se nic dělat, zdraví je na prvním místě.

Největší úsilí učitelů se soustředí na odstranění nedostatků v dovednostech a znalostech způsobených distanční výukou. Není to jednoduchý úkol, žáci se neustále vrací k procvičování základního učiva. Zapojili jsme se do programu MŠMT doučování a v současné době je během týdne k dispozici pro žáky 12 doučovacích aktivit.

Vzhledem k nutným opatřením se nemohou konat žádné projektové dny, při nichž dochází k setkávání žáků všech tříd, přesto se podařilo zrealizovat několik akcí, které vnesly do školy radost a soutěživost.

V tomto školním roce plníme celoroční projekt Zdravá škola, který je zaměřen nejen na zdravou výživu a životní styl, ale i na zdravé klima ve škole. Projekt je rozdělen do dílčích aktivit tak, aby se mohl za přísných epidemiologických pravidel uskutečnit. V uplynulém období například paní kuchařky s vedoucí školní jídelny paní Miladou Touškovou připravily pro žáky 1. stupně aktivity k poznávání a ochutnávání ovoce a zeleniny. Nebylo to jednoduché, děti měly zavázané oči a tak zažily i spoustu legrace. Žáky 2. stupně čeká ochutnávka netradičních pomazánek a společná tvorba jídelníčku.

Žakovská rada vyhlásila soutěž O nejzajímavější dýni. Do soutěže se zapojily všechny třídy a prostor před školou ozdobily desítky dýní. Zástupci žakovské rady vyhodnotili a odměnili vítězné práce, ale uznání si zaslouží všichni soutěžící.

Podnikaví žáci 4. a 5. třídy připravili se svými učiteli Mgr. Honsovou a Mgr. Michlem halloweenskou školu. Vyzdobili chodby a učebny strašidelnými příšerkami, obří pavučinou, množstvím obrázků a balónků. Výuku v hororové škole si žáci v převlecích moc užili, aby taky ne, když jim paní učitelka Honsová upekla sladké pohoštění, jak jinak, dozdobené plastovými pavouky.

Zdravá škola

Halloweenská škola

Soutěž o nejzajímavější dýni

Školní cesta za pohádkou

Žáci deváté třídy připravili pro své nejmladší kamarády Školní cestu za pohádkou. Prvňáčci a druháci plnili úkoly u popleteného Pata a Mata, hledali ztraceného Šmoulu, navlékali korále Makové panence atd. Bylo úžasné, s jakou vervou se všichni do soutěžení zapojili.

V rámci celoročního projektu Můj deváták vyráběli prvňáčci společně s deváťáky vánoční ozdoby k ozdobení stromků na Hlavní ulici a plánují Mikulášskou nadílku. Protože máme hodné žáky 1. třídy, nepochybuji o tom, že jim čertíci přinesou nějakou maličkost.

Radost jsme měli z úspěchu našich žáků v soutěži Mladý chemik. Nejlepších výsledků dosáhl Matěj Ulke (9. třída) a v současné době se s dalšími vybranými spolužáky chystá na krajské kolo. V říjnu proběhlo školní kolo Pythagoriády, účast v ostatních olympiádách máme před sebou.

Nesoutěžíme jen ve znalostních soutěžích. Ve florbalovém turnaji se naši žáci pod vedením Mgr. Břečky umístili v konkurenci okolních škol na 2. místě.

Blíží se adventní čas. Školní akce Advent ve škole musela být zrušena, a tak veřejnost neuvidí úžasné výrobky, které vyráběli žáci a paní vychovatelky ve školní družině. Je to velká škoda, protože se jim dekorace moc povedly.

Ačkoliv adventní čas je dobou zklidnění, ve škole rozhodně klid nebude. V současné době ve dvou třídách probíhá rekonstrukce podlah, v nejbližší době přibude k novému nábytku v 1. třídě i nová interaktivní tabule, která nahradí tabuli klasickou a vedle ní stojící již zastaralou interaktivní. Čekáme na dodání nového žakovského nábytku do 4. třídy a do školního ateliéru, dočkáme se i výměny poslední části zastaralých lavic na chodbách.

Z nového inventáře máme vždy velkou radost, ale největší radost nám přináší práce s dětmi. Držíme si vzájemně palce, aby nám epidemiologická situace brzy dovolila navrátit školní život do normálního režimu a mohli se společně všichni setkávat při školních aktivitách bez omezení.

Hana Lehnerová
ředitelka ZŠ Kryry

BOJOVALI ZA NAŠI SVOBODU

I počtvrté letos zve své čtenáře Kryrská rozhledna na malou procházku historií. Paní Marie Čonková, která minulý rok u příležitosti 75. výročí osvobození Československa a konce 2. světové války vydala publikaci „Sborník podle vzpomínek pamětníků“, ji tímto rozšiřuje o další dva medailonky, které se do její knížky nevešly.

Jsou o lidech, kteří přišli z Volyně a kteří žili (nebo dokonce stále ještě žijí) mezi námi.

Pavel Ďuran

LUDMILA HROUDOVÁ

(*1933)

Ludmila Hroudová se narodila 18.3.1933 na Volyni v obci Huleč Česká. Její otec byl Josef Nouza narozený 14.6. 1889 v Hulči České, zemřel 13. 11. 1965 v Podbořanech. Dědeček Ludmily Josef (Franc) Nouza se narodil 9.9.1855 v Hradci u Ledče nad Sázavou, okres Havlíčkův Brod, jako syn Josefa Nouzy a Alžběty Urbanové, zemřel v roce 1927 na Volyni.

Ludmila Hroudová

Rodina Nouzova odešla se synem Josefem v sedmdesátých letech 19. století z Rakouska-Uherska do carského Ruska stejně jako téměř 16 tisíc dalších Čechů. Důvodem jejich odchodu byly těžké životní podmínky v českých zemích a zvěsti o prosperitě v ruské říši, kde bylo velké množství nevyužitých zemědělských půd. Carská vláda lákala nové přistěhovalce řadou výhod, kterými bylo právo na koupi (levné) půdy a zakládání výrobních podniků, právo na národní školství, na vlastní samosprávu a náboženskou svobodu. Přistěhovalci byli osvobozeni na dobu 20 let od daní a zproštěni vojenské povinnosti. Nouzovi se usadili v obci Huleč Česká, kde

se dědeček Ludmily v roce 1879 oženil s Annou (Josefou) Brabencovou, narozenou v roce 1857. Měli spolu tři děti. Kromě nejmladšího Josefa, otce Ludmily, to byl Antonín (1879–1914), měl s manželkou Marií Novákovou syny Emila

(1907–1961) a Georgie (1913–1915) a dceru Helenu provdanou Loudovou. Nejstarší bratr Vladimír (1887–1900) zemřel jako třináctiletý a je pochován na Volyni stejně jako rodiče. Matka Ludmily Žofie Horová se narodila 4.5.1901 v Buderáži na Volyni jako předposlední potomek Vincenta Hory, syna Václava, ročník 1864, a Pavlína Zívalové, narozené 18.2.1865 v Košticích na Lounsku rodičům Jindřichovi a Rozálii. Sourozenci Žofie: nejstarší Marie (1892–1970) provdaná za Antonína Krejčího (1882–1960), dále Věra (1893–1981) provdaná za Josefa Touška, ročník 1896, po ní se v roce 1896 narodil bratr Alexandr Hora, který se oženil s Marií Touškovou, ročník 1901. Další potomek Horových byla Naďa (1898–1990) provdaná za Josefa Umlauba (1896–1965) a poslední Anna (1902–1988) provdaná za Miroslava Touška (1904–1980). Rodina Horova přišla na Volyn z Pardubicka a usídlila se nejprve v Podhájích (újezd = okres Dubno) a poté v obci Hlupanín (újezd Ostroh) nedaleko obce Huleč Česká.

Obec Huleč Česká se nachází ve Volyňské oblasti v západní části Ukrajiny 34 km od Dubna, 21 km od Ostrohu a 10 km od Zdolbunova. Název Huleč Česká měla obec do roku 1945, dnes se jmenuje „Gilča Druhá“ a za ní pokračuje „Gilča První“, bývalá Huleč Ukrajinská. Podle kroniky „Huleč Česká na Volyni“ byla založena v roce 1871 emigranty ze všech koutů Čech, kteří se sjeli do Ruska, Volyňské gubernie, zakoupit tam majetky Urveny a Huleč od místních šlechticů. Všechny rodiny kolonistů se nastěhovaly do koupeného zámku v Urvenách, původně majetku šlechtichy Kornelie Oměčinské-Kurierové. Asi 4 kilometry od zámku na jižním konci Ukrajinské Hulče byl dvůr, který Češi také koupili a vzniklé osadě se později začalo říkat Hájek. Po dlouhých vyjednáváních, scelení pozemků a rozdělení půdy bylo započato s výstavbou obce. Podle seznamu kupujících Čechů dle kupní smlouvy z roku 1877 se jednalo celkem o 57 rodin. Na základě této smlouvy Češi koupili majetek Huleč a Urveny o celkové rozloze 1369 desjatín, tj. 1506 hektarů za 60 tis. rublů. Kornelie Oměčinská-Kurierová jim bez náhrady postoupila pozemek pro školu a pozemek s kostelem a přilehlým hřbitovem. V celkové výměře byla započítána pole, louky, lesy a neúžitky. Majetek byl rozdělen na všech 57 kupujících a vlastní rozdělení provedli Češi mezi sebou dle výše peněžního vkladu do společného fondu. Huleč patřila k řadě nejvyspělejších obcí na Volyni a hrála význačnou roli v životě celé volyňské menšiny. Měla hned po svém založení svého duchovního v osobě Františka Kašpara,

faráře církve českobratrské v Hulči v letech 1872–1888. Byla první obec, která zavedla pěstování chmele a byla obcí, kde se široce rozvíjel zemědělský průmysl zejména bratří Hovorků, Stárků a Rychny. Charakteristické a proslavené byly pro obec ovocné zahrady tak typické svými višňovými sady. Kromě zemědělství na asi 1100 hektarech orné půdy s produkcí obilovin, později kukuřice, cukrové řepy, řepky a tabáku, a chmelnic, které tvořily 5 % orné půdy, byly vybudovány průmyslové podniky: parní mlýn, nejmodernější na Volyni, větrný mlýn na výrobu jehel, mlékárna a slévárna. Dále zde byly dvě dílny na hospodářské stroje, dvě kovárny, truhlářství, kolářství, tesařství, a zednictví, ze živností krejčí, obuvníci, řezníci, tři obchody se smíšeným zbožím a tři hostince, kde se konaly zábavy, slavnosti a divadla. Mezi spolky patřil Sokol založený v roce 1929, hulečtí sokolové se zúčastňovali i všesokolských sletů v Praze. Sbor dobrovolných hasičů byl založen v roce 1908 a prapor českých hasičů obce Huleč, který byl vyší v témže roce, je opatrován ve sbírkách Ústředního hasičského muzea v Přibyslavi. Pracovalo zde úvěrové družstvo. Dobou všestranného a mimořádného kulturního pokroku byla pro Huleč osobnost Františka Kašpara. Po svém přistěhování vyvinul kromě své činnosti kněžské a učitelské i práci osvětovou. V roce 1905 založil pěvecký spolek „Hlahol“, ochotnický a divadelní kroužek, vznikly i dvě kapely. V roce 1925 byl zřízen Český klub, společenský a kulturní dům, který si Češi postavili sami.

V současnosti tady najdeme i vzpomínkovou místnost s artefakty dokumentujícími každodenní život a práci zakladatelů obce. Byla zde veřejná

knihovna, odbočka České matice školské a pošta s veřejným telefonem. V obci se nacházel pravoslavný kostel Cyrila a Metoděje a českobratrský kostel. Když česká škola na faře, kde působili František Kašpar a Josef Rychna, v roce 1887 vyhořela, vyučovalo se v domácnostech. V letech 1892 – 1905 fungovala nová ruská škola, poté vyučoval v Urvenách Václav Kašpar a v roce 1924 byla zřízena česká škola, kde se postupně vyučovalo ukrajinsky, polsky, rusky i česky podle toho, jaká vláda byla právě na Volyni. Po vypuknutí první světové války se volyňští Češi hlásili do České družiny, která se vyznamenala v bitvě u Zborova a v Československých legiích sloužilo celkem 29 legionářů z Hulče. Při reemigraci do Československa v roce 1947 odešlo z Hulče 142 rodin s počtem 509 osob. V 1. československém armádním sboru za 2. světové války sloužilo 120 osob a 21 z nich padlo. V roce 2010 byl na místě starého hřbitova odhalen pomník, aby připomínal obyčejné občany, kteří nebyli hrdiny a vojáky, ale svou těžkou prací a poklidným životem vytvářeli předpoklady pro život dalších generací. Na pomníku je v ukrajinštině, češtině a polštině napsáno: „Věčná památka těm, kteří odešli na věky a zanechali za sebou dobrou a světlou vzpomínku. Polákům, Čechům a Ukrajincům, kteří zde žili v 19. a 20. století.“ Na pravoslavném hřbitově, kde je řada českých hrobů, najdeme kamenný náhrobek s nápisem: „Zde odpočívají Češi, zakladatelé Hulče České, 1870 – 1947“.

V roce 2018 potomci rodáků z Hulče vybrali a poskytli finanční příspěvek na nové oplocení tohoto českého hřbitova. Již řadu se konají setkání rodáků z Hulče a jejich potomků, v současné době v Kolečovicích na Rakovnicku, poslední 25. setkání proběhlo v květnu 2019. Právě na Rakovnicku se totiž po reemigraci v roce 1947 usídlila spousta volyňských Čechů. Volyňáků, kteří se v Hulči narodili, už mnoho nežije a jejich potomci místo znají často jen z vyprávění. Proto pravidelně přicházejí v hojném počtu, aby si připomněli a oživilí vzpomínky a životní příběhy svých předků, kteří vždy uctívali a uchovávali památku na dlouhou dobu 75 let, kdy na Volyni žili, vytvořili nový způsob života podle svých zvyklostí a zkušeností a pozvedli tuto oblast jak po stránce hospodářské, tak i kulturní. Setkávají se také proto, aby vzpomenuli na statečnost těch, kteří ve válce nasazovali své životy, abychom tady teď mohli být.

Rodina Josefa Nouzy a Žofie Horové bydlela v Hulči na hlavní ulici (šlachy) nedaleko školy, narodilo se jim sedm dětí, ale většina zemřela v dětském věku. Do Čech se vrátila spolu s rodiči Ludmila a její mladší sestra Emilie narozená 12. 4. 1935, která se provdala za Aloise Švece (1927 – 1992) a žije ve Starém Plzenci. Nouzovi nejprve soukromě hospodařili na 5 ha půdy, pěstovali brambory a obilí, měli dobytek a také malou chmelnici, později museli vstoupit do kolchozu. Tatínek Josef byl velmi zručný, uměl všechna řemesla a dokázal vše opravit. Ludmila si nejvíce pamatuje na koníka vyřezávaného ze dřeva a na četbu knihy „Babička“ Boženy Němcové. Pomáhala rodičům v hospodářství, česala i chmel, na sušení tatínek udělal sušárnu. Na statku u Nouzů sloužili příbuzní z velmi početné rodiny Dlouhých z nedalekého Zavidova. Truhlář Antonín Dlouhý by všechny potomky neuživil, a tak dceru Helenu poslal k Nouzům do služby k dětem a syn Jaroslav se stal čeledínem v hospodářství. Po reemigraci se Helena Dlouhá (1916 – 1986) s otcem Antonínem Dlouhým (1883 – 1952) usídlila v Kryrech, provdala se za Stanislava Pitlíka (1916 – 1995) a žijí zde i jejich někteří potomci. Jaroslav Dlouhý, ročník 1919, vstoupil v roce 1944 do Svobodovy armády, výcvikem prošel v Rumunsku, poprvé byl nasazen na Dukle u autoroty, byl raněn. Po válce se s rodinou usadil na Žatecku a poté v Milešově na Litoměřicku. Celý jeho životní příběh je popsán v Paměti národa. Ludmila nastoupila do školy v sedmi letech. Navštěvovala českou školu v Hulči 1. – 5. třídu, někteří učitelé mluvili česky, někteří ukrajinsky nebo rusky (za války i německy), doma se snažili mluvit česky. Se sestrou chodily do

Rodina Horova a Nouzova 1939, zprava Ludmila a sestra Emilie, nad nimi rodiče Žofie a Josef Nouzovi

školy a pak hned domů starat se o dobytek, pást husy k potoku. Ludmila si velmi dobře pamatuje na válečné události na Volyni. Přestože se netýkaly nejbližší rodiny, vnímala je velmi silně. Bylo to zejména vypálení Českého Malína 13. 7. 1943, kde zemřeli vzdálení příbuzní Vladimír Hora s manželkou Annou a dcerou Ludmilou. Na celé Volyni proběhla sbírka na tankovou kolonu „Pomsta Malína“ a obec Huleč vybrala 66 tis. rublů. V živé paměti má řádění banderovců ve vesnici, kdy 16. března 1943 byl zavražděn starosta obce Štefan Porazík. Ozbrojené bandy vyvraždily v Hulči i další rodiny a občané zakládali oddíly domobrany, které se uplatnily v boji proti tomuto násilí. Také v Hulči byla založena domobrana a od roku 1941 zde fungovala ilegální buňka organizace Blaník. Blaník se organizoval v pěti skupinách po celé Volyni. Skupina v Hulči České čítala zhruba 90 členů. Členové organizace se připravovali na vstup do československé armády, měli rádio i vysílačku, takže byli přesně informováni, jak fronta postupuje a jakým způsobem. Všichni, někteří dříve, někteří později, odcházeli přímo

do československé armády do Rovna, kde bylo velitelství.

V řadách 1. československého armádního sboru sloužili i bratraci a strýcové Ludmily Hroudové:

Nouza Emil, narozen 3. 7. 1907, kmenové číslo 13.012 - Krejčí Jaroslav, narozen 10. 10. 1920, kmenové číslo 110.636 - Toušek Miloslav, narozen 26. 9. 1904, kmenové číslo 13.021 - Toušek Jan, narozen 2. 11. 1908, kmenové číslo 110.302, 1. pěší brigáda, zahynul 27. 3. 1944 při bombardování Rovna, pohřben Rovno a jeho jméno je uvedeno na symbolickém válečném hrobě volyňských Čechů na Pomníku obětem 1. a 2. světové války - Krejčí Alexandr, narozen 19. 11. 1923, kmenové číslo 12.132, 1. čs. samostatný ženijní prapor, zemřel 30. 9. 1944 při útoku u obce Zyndratowa, Krosno - Hora Alexandr, narozen 25. 9. 1926, kmenové číslo 11.596, 1. dělostřelecký pluk, zemřel po zranění, pohřben Posada Jaslicka u Krosna, III. řada.

Bratranec Václav Krejčí (1912 – 1996), syn maminy sestry Marie, musel spolu s dalšími po

po obsazení Volyně Němci odejít na nucené práce do Německa, protože obec měla povinnost poslat určitý počet pracovních sil. Totální nasazení je pojmenování pro nucené pracovní nasazení, kterému byli v době nacistického Německa podrobeni obyvatelé okupovaných zemí. Totálně nasazení byli většinou nedobrovolně dopraveni do Třetí říše, kde vykonávali otrockou práci za nelidských životních a pracovních podmínek. Lidé byli většinou ubytováni v hromadných táborech s nedostatečným hygienickým zázemím a neodpovídající stravou, pracovali až 72 hodin týdně. Továrny a blízké ubytovny se často stávaly cílem spojeneckých náletů, které měly za úkol ochromit německé hospodářství. Václav byl totálně nasazen do Schweinfurta nad Mohanem, kde byla továrna na kuličková ložiska. Na konci války pracoval na výkopech. Dva kilometry za městem byly dva barákové tábory, v nichž byli ubytováni Češi, Francouzi a chlapci a děvčata z Ukrajiny. Václav se zde seznámil s ukrajinskou dívkou Emou Čucherikovou (1913 – 1977), která pracovala v továrně na žehličky. Těsně vedle tábora byly umístěny protiletadlové baterie, což bylo zřejmě provedeno záměrně, aby při bombardování přišli o život také nuceně nasazení zahraniční dělníci. Skutečně se to také stalo po opakovaném náletu koncem února 1944, kdy z padesáti dřevěných baráků zůstal stát pouze jediný a desítky zemřelých osob. Po tomto ničujícím bombardování se všichni rozhodli uprchnout domů. Václav s Emou podnikli strastiplnou cestu pěšky přes Bavorsko a Československo na Volyň. Vypomáhali v hospodářství u soukromníků za stravu a ubytování, museli se skrývat a naštěstí se jim útěk podařil. Manželé Václav a Ema Krejčovi a rodiče Marie a Antonín Krejčovi se po reemigraci usadili v obci Běsno. Vychovali dva syny, Jiřího a Václava, celý život pracovali v zemědělství a jsou pohřbeni na místním hřbitově.

Rodina Nouzova reemigrovala do Československa v dubnu 1947 jedním z posledních transportů do shromažďovacího střediska v Bochově a odsud byli po měsíci umístěni spolu s rodinou Antonína Vyhnálka do Kryr. Vyhnálkovi museli na konci války odejít z obce Buderáž kvůli neustálým útokům banderovců a Nouzovi jim poskytli azyl ve svém domě v Hulči. Nouzovi v Kryrech soukromě hospodařili, později šla maminka Žofie pracovat do zemědělského družstva a tatínek Josef si našel práci na pile. Bydleli v domku v Dukelské ulici 233 spolu s dcerami a posléze i s rodinou provdané Ludmily až do roku 1965, kdy se mladí manželé Hroudovi přestěhovali do nového bytu na Hlavní ulici. Ve stejném roce tatínek Josef zemřel a

když na místě domku Nouzových a dalších objektů byla vybudována pobočka Rukavičkářských závodů Abertamy, žila maminka Žofie střídavě u svých dcer až do své smrti v roce 1993. Ludmila začala navštěvovat zdejší základní školu a poté hospodářskou školu na Malé Straně. Ve svých sedmnácti letech nastoupila jako pěstounka do mateřské školky, kam si ji vybrala ředitelka Karnoldová. Později si doplnila vzdělání v Chebu, stala se učitelkou mateřské školy a působila na různých místech: v Kryrech, Petrohradě, Nepomyšli a v důchodu i ve Stebně. Velmi ráda jezdila na malém motocyklu „Pionýr“ a v mládí ho neustále využívala při cestě do zaměstnání. Aktivně sportovala, cvičila v Sokolu i na spartakiádách. 17. 2. 1962 se provdala za Josefa Hroudu z Jaroměře (1934 – 1997). Josef pracoval jako expedient Jednoty Podbořany. Povoláním vystudovaný ovocnář – zahrádkář stříhal kryrským občanům ovocné stromy a staral se o parky a zeleň v obci, to byl jeho koníček. Hroudovi spolu vychovali dvě děti: Ivu, ročník 1963, která bydlí v Kryrech a Miloše, ročník 1965 žijícího v Praze.

*S dcerou Ivou při pečení velikonočního bochánku
(12. duben 2020)*

Ludmila se celý život věnovala nejmladší generaci, má ráda děti a řada kryrských rodáků si jistě na svoji

paní učitelku ráda vzpomene. Byla aktivní členkou společenských a zájmových organizací: Český svaz žen, Zdravotnická družina Českého červeného kříže, Svaz přátel volyňských Čechů a dalších a jako taková spoluorganizovala v Kryrech řadu kulturních, veřejných a sportovních akcí. Zúčastňovala se volyňských setkání v Žatci a v Kolečovicích. Mezi její další záliby patřila práce na zahradě, kterou celá léta měla rodina pod sklárnou. Dnes žije ve svém bytě v Kryrech, dochází k ní pečovatelka a pravidelně každý den i její dcera Iva. Víkendy a svátky tráví v rodinách svých dětí s vnoučaty. Velmi ráda, a ještě stále čte a oblibila si Kryrskou rozhlednu.

**Rovno: památník obětem
1. a 2. světové války**

památku padlých Volyňáků u pomníku v Rovně a oběti malínské tragédie v Českém Malíně.

Zámek v Urvenách

Ludmila se nikdy nejela podívat do svého rodiště na Volyni, ale její dcera Iva navštívila Huleč v rámci desetidenního zájezdu na Volyň v roce 2019. Prošla všechny pamětihodnosti: zámek v Urvenách, kde bydleli Češi po příchodu na Volyň a dnes je zde psychiatrická léčebna, Český klub s malým muzeem volyňských Čechů, kde měl strýc Emil Nouza obchod, a společenským sálem, kde její dědeček Josef Nouza hrál v kapele na klarinet české písničky. Našla rodný dům prarodičů po přestavbě ve velmi dobrém stavu, vyfotila si starou českou školu, kam chodila maminka a dnes je v ní obchod. Na pravoslavném hřbitově zapálila svíčky u symbolického třímetrového dubového pilíře s křížem za své zemřelé předky a příbuzné, prohlédla si provizorně oplocené místo bývalého pravoslavného kostela Cyrila a Metoděje, který byl v roce 1970 na pokyn komunistických úřadů rozebrán. V roce 2020 se však místní samospráva zasloužila o vybudování malé kapličky na místě zničeného kostela. A spolu s ostatními účastníky zájezdu položením věnců uctila

Huleč:

**dubový pilíř s křížem
na pravoslavném
hřbitově**

*Podle vzpomínek Ludmily Hroudové a její dcery Ivy
Dolejškové zpracovala
Marie Čonková*

*Použité prameny: kniha „Huleč Česká na Volyni“ autorů
Bonek – Manová – Stárek, záznamy VÚA Praha a Wikipedie
Fotografie: soukromý archiv rodiny*

KRYSÁCI A ZTRACENÝ LUDVÍK ...

... PRVNÍ SOBOTNÍ ODPOLEDNE V NOVÉM ŠKOLNÍM ROCE

Kryry, 4. září 2021

Nejenom pro děti – ale především pro ně – připravil Městský úřad Kryry (jeho kulturně školská komise) příjemné sobotní odpoledne.

VIDEO

Na náměstí před budovou městského úřadu vyrostlo pódium a na něm – považte! – zcela regulární smetišť. To totiž byly kulisy k hudební pohádce Krysáci a ztracený Ludvík, se kterou do Kryr přijelo zájezdové divadlo Za2. Podle scénáře a za režijního vedení Libora Jeníka našim nejmenším představilo dva krysáky - Huberta a Hodana – také laboratorního potkana Edu a k nim sádrového trpaslíka Ludvíka. Nerozlučnou partu, která zažívá na malém smetišti poblíž Vizovic jedno dobrodružství za druhým.

Zrovna u nás je čekalo jedno opravdu veliké: totiž Ludvík se ztratil!

FOTOGALERIE

Před zraky našich dětí začala nebezpečná pátrací akce. Nejdřív se všichni vypravili za moudrým a všeznalým pavoukem Pechem, který si z nich ovšem dělal jenom samá šprťouchlata a legrácky! Dál putovali celým smetišťem a museli se přitom vypořádat s hladovým a trochu přihlouplým kocourem Brunem, s ospalou a popletenou můrou Agátou a s

vychytralou zmijí Klotyldou, která si dělala zálusk na ubohého Edáčka.

Kdo v sobotu v Kryrech byl, ten ví, že samozřejmě všechno dobře skončilo. Potkana Edu Istivá Klotylda nezbaštila, s Ludvíkem se naši přátelé opět shledali a všichni se šťastně vrátili domů.

Že se vám ten příběh zdá povědomý? Samozřejmě! Příběhy krysáků jsou přeci známé i z Večerníčku. Postavičky tu nezapomenutelně namluvil Bolek Polívka s Jiřím Pechou.

Hudebně dramatický žánr pak vystřídala jenom muzika. Přítomným zahrál a zazpíval od půl čtvrté odpoledne Iša Barák, jehož následně na pódiu vystřídala skupina Full Time.

O občerstvení se postarali kryrští dobrovolní hasiči, pro něž je catering jakousi doplňkovou činností (dlužno ale podotknout, že jim jde a sluší). Děti měly limonádu zdarma a navíc se jim díky daru z večerky Aničky a Davida z Hlavní ulice dostalo i něco sladkostí: dcerky našich vietnamských obchodníků Hanička s Aničkou rozdaly dětem na náměstí dva plné nákupní košíky bonbónů!

Odpoledne se zkrátka vydařilo. Po koronavirové pauze je po takových akcích zjevně hlad, a tak se nezbyvá než těšit na to, co si pro nás kulturně školská komise brzy připraví!

Pavel Ďuran

Fotografie: Laurencia Helásková

SETKÁNÍ RADIOAMATÉRŮ VE STROJETICÍCH ...

... ZDÁRNÉ SETKÁNÍ NAVZDORY NEZDÁRNÉMU POČASÍ

Kryry, 11. září 2021

VIDEO

V sobotu 11. 9. proběhlo ve Strojeticích v restauraci TOM již 28. setkání radioamatérů na Podbořansku.

Účast sedmapadesáti radioamatérů, jejich tří rodinných příslušníků, k tomu jeden asistenční pes a nejmladší radioamatér (budoucí...) v kočárku, asi tak by se dala personálně sumarizovat tahle tradiční akce.

Setkání proběhlo za nepřetržitého deště. Je ale pravda, že za celých 28. let, to bylo teprve podruhé, kdy se druhá zářijová sobota takto nevydařila.

Pojďme k účastníkům: nejvzdálenějším z nich byl Alex, OK1VOF, z Ústí nad Orlicí, ze zahraničí zde byli Hans, DK8RE, a Wolf, DL1JGO, oba z Německa. Nejmladšímu účastníkovi byl necelý 1 rok. Takto vnuk OK1HAL z Tachova a syn Jitky, která se připravuje na zkoušky, aby se brzy ozvala se značkou po zemřelém otci Pavlovi, OK1IAL.

Když jsme u toho - nástěnka s těmi, kteří nás opustili od minulého setkání v září 2020, letos obsahovala bohužel deset jmen; a fotografií těch, kteří se s námi již nesejdou. Na většině se podílel Covid19.

K programu setkání: perfektně byla připravena prezentce „remote provozu“ Tomášem (OK1DWQ), zaujala všechny.

Pro nezasvěcné – „remote provoz“ je provoz radiostanice na dálku za pomoci internetu. V době, kdy

téměř každá nabíječka k telefonu, každý zdroj různých elektronických hejblátek a bohužel i některé LED žárovky, způsobují neúměrné rušení na krátkých vlnách, nezbyvá některým radioamatérům nic jiného, než někde v přírodě - dál od civilizace - zakoupit nebo si pronajmout pozemek a na něm vybudovat vysílací stanoviště. A aby tam nemuseli za vysíláním dojíždět,

pomocí různých krabiček, musí ovládat nejen radio-stanici, ale i třeba otáčení antén přes internet. Záležitost, díky zpoždění vzniklým přenosem po internetu, není tak jednoduchá a vychází i na několik desítek tisíc.

Slabší pak již bylo sledování filmu z Polního dne 2010, protože ne všichni „jezdí“ na VKV. Ve filmu jsme si připomněli

řadu bývalých závodníků západních a severních Čech, z nichž mnozí již nejsou mezi živými.

Mimoto se Mirek (OK1MBT) z Úštěku přímo z místa setkání zúčastnil krátkého závodu na VKV, který zrovna probíhal. Ne sám, ale vzal si pod patronát i mladého Lukáše, takto posluchače a člena klubové stanice z Karlových Varů.

Kromě spokojenosti s organizací a průběhem vlastního setkání, ocenili účastníci i místní kuchyni. Tým Tomáše Janouška se prostě vytáhl. Takže dodatečné poděkování ode všech účastníků.

Krátké video natočené mým přítelem Pavlem Šuranem naleznete na QR kódu.

*Zdeněk Říha (OK1AR),
Podbořany*

NOVÉ DĚTSKÉ HŘIŠTĚ VE STEBNĚ

(OBJEKTIVEM LAURY HELÁSKOVÉ)

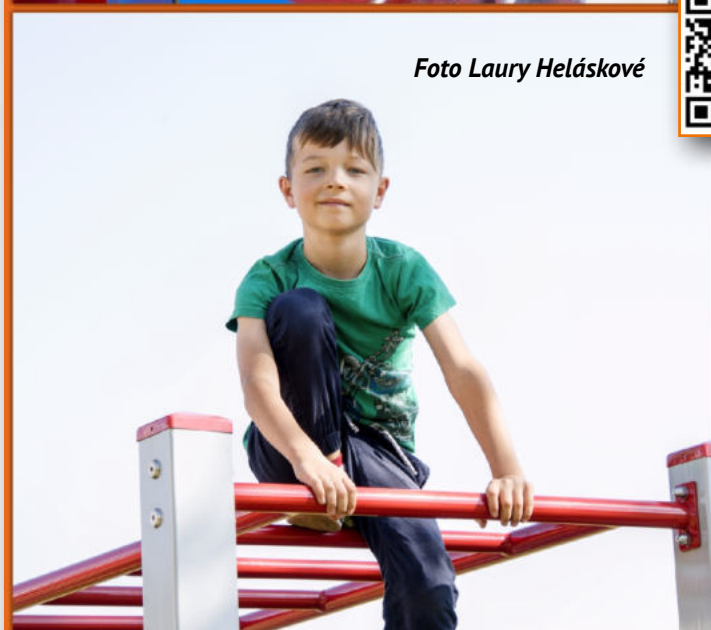
Stebno, 25. září 2021

V sobotu 25. 9. odpoledne bylo ve Stebně, které na sklonku června poničila přírodní katastrofa, slavnostně otevřeno nové dětské hřiště.

Foto Laury Heláskové

VÝSTAVA HUB

Kryry, 1. a 2. říjen 2021

Houby představují velkou skupinu živých organismů, dříve nesprávně řazenou k rostlinám a nyní vyčleněnou jako samostatnou říši, která má způsobem výživy dokonce blíže k živočichům než rostlinám.. Její zástupce lze nalézt po celé Zemi a vyskytují se mezi nimi významní rozkladači, parazité či v průmyslu i potravinářství využívané druhy.

Houby fascinují mykology i houbaře zejména svou neuvěřitelnou rozmanitostí tvarů, barev, vůní a chutí. Jsou předmětem stálého vědeckého zkoumání, vždyť z odhadovaného počtu přes 6 milionů druhů hub je doposud popsáno „pouhých“ 150 tisíc druhů. Zajímavějším údajem pro české houbaře je, že v Česku je zjištěno přes 5 000 druhů tzv. vyšších hub, tedy hub viditelných pouhým okem.

Tradiční výstavu hub uspořádal v místním kulturním domě kryrský mykologický kroužek první říjnový pátek a sobotu. Naši houbaři na ní, přes nepříznivé podmínky pro růst hub (sucho), představili neskutečných 167 druhů hub.

V pátek dopoledne výstavu navštívili spolu se svými učiteli všichni žáci naší základní školy a podívat se přišly i děti z mateřinky. Všem se dostalo výkladu o významu hub v přírodě i zajímavosti o některých vystavených exponátech.

Odpoledne a v sobotu dopoledne pak byla expozice určena pro širokou veřejnost. Lidí však

bohužel mnoho nedorazilo, šedesát, možná sedm desítek.

Z vzácných druhů hub naši houbaři představili například kyj Herkulův (*Clavariadelphus pistillaris*), muchomůrku ježatohlavou (*Amanita echinocephala*), pavučinec hnědofialový (*Cortinarius balteatocumatilis*) nebo hvězdovku límečkovou (*Gastrum striatum*), z dalších zajímavých hub byly k vidění třeba lesklokorka lesklá (*Ganoderma lucidum*), stroček trubkovitý (*Craterellus cornucopioides*), hvězdovka trojitá (*Gastrum triplex*), ucho Jidášovo (*Auricularia auricula-judae*) či - musela být uzavřena ve sklenici - hadovka

smrdutá (*Phallus impudicus*).

Z hřibovitých hub pak kryrští mykologové představili mimo jiných hříby koloděje (*Suillellus luridus*), kováře (*Neoboletus luridiformis*), křiště (*Caloboletus calopus*) a žlučníky (*Tylopilus felleus*), bylo také vystaveno asi 12 druhů ryzců a 15 druhů holubinek.

Vystavovanou raritou pak byl klobouk vyrobený z troudnatce kopytovitého (*Fomes fomentarius*).

Letošní výstava hub, co do počtu vystavených exponátů, patřila po hubených předchozích letech k těm bohatším. A tak je škodou, neboť houbaření patří mezi významné české „sporty“ (jistě ne nadarmo se říká, že co Čech, to houbař...), že si do kryrské sokolovny našlo cestu tak málo lidí.

Snad to příště bude lepší!

NEJVĚTŠÍ A NEJSTARŠÍ ŽIVÝ ORGANISMUS

Co z hub sbíráme a co jíme, jsou plodnice. Nicméně houba je především podhoubí (*Mycelium*).

Systém podhoubí může dosáhnout obrovských rozměrů. Největší houbou a možná vůbec největším žijícím organismem na světě je dřevokazná václavka smrková (*Armillaria ostoyae*), jejíž plodnice je jedlou a velmi chutnou houbou, která se u nás hojně vyskytuje.

Ta největší však byla nalezena (a bavíme se o podhoubí) v USA v oregonských Blue Mountains a zabírá téměř 965 hektarů půdy. Objev se podařil díky snahám vysvětlit masivní úhyn stromů ve státních lesích

Oregonu v roce 1998. Vzorky odebrané z odumřelých stromů prokázaly nejen napadení václavkou smrkovou, ale také to, že se jedná o geneticky identické houby ze stejného mycelia, a tedy o jeden celistvý organismus (těsné seskupení geneticky identických buněk, které mohou komunikovat a mají společný cíl). Největší vzdálenost mezi nakaženými stromy přitom byla téměř 4 kilometry. Stáří houby bylo odhadnuto na 2.000 až 8.000

To ji řadí i mezi nejstarší organismy obývající planetu.

Jan Kneifl

Fotografie: Jaromír Konderla

BERTÍKOVY DOBROTY NA JABLEČNÉM DNI V KRÁSNÉM DVOŘE

Krásný Dvůr, 2. říjen 2021

Sobota 2. 10. byla na nádvoří a v parku zámku Krásný Dvůr ve znamení jablečných chutí a vůní. I kryrské volnočasové centrum BERTÍK se po roce opět účastnilo této již tradiční podzimní akce.

Letos byla úroda jablek poměrně bohatá, takže různých jablečných dobrot a nápojů bylo nepřeberné množství. Pestrý program, skvělá organizace a slunečné počasí, to vše přilákalo skutečně velký počet návštěvníků.

opravdu nemohly konkurovat. Jsme tedy právem hrdé na toto návštěvnické ocenění, které rozšířilo naši sbírku z předešlých let.

Tímto zároveň děkujeme kryrským pekačkám a všem dalším dobrovolníkům, kteří nám s účastí na Jablečném dni v Krásném Dvoře pomáhali.

Za tržbu z jablečného klání chceme pořídit výtvarné potřeby a uspořádat pro děti v příštím roce divadelní představení.

Stánek s dobrotami od Bertíka byl stejně jako vloni umístěn přímo na zámeckém nádvoří. Měly jsme napečeno na třicet různých druhů jablečných i nejablečných moučníků. I tak po otevření zámecké brány pro návštěvníky nebylo po třech hodinách téměř co prodávat. Ovšem po zkušenostech z předchozích let jsme na to byly připraveny. Letošní novinkou v našem stánku byly čerstvé palačinky s různými náplněmi (jablečná, jahodová, čokoládová nebo rybízová), takže bylo z čeho vybírat. A o tom, že naše dobroty byly opravdu neodolatelně dobré, svědčí i 2. místo za nejkrásnější jablečný stánek od návštěvníků. 1. místo mimochodem získala ZŠ a MŠ Krásný Dvůr - a těm jsme v jejich domácím prostředí

KRYRSKÁ DRAKIÁDA

Kryry, 23. říjen 2021

Krásné sobotní odpoledne si vybrali kryřští draci na svůj závod ve větru...

Dne 23. 10. od 15 hodin uspořádalo volnočasové centrum Bertík ve spolupráci s Městem Kryry a sponzory Annou Semerádovou a Jiřím Hurtem lákavou akci pro děti a jejich rodiče s názvem „Drakiáda“.

Jak již název akce napovídá, jednalo se o podzimní výzvu porovnat svůj um v ovládnutí papírového draka vysoko v oblacích. Závodu, který se odehrál na multifunkčním hřišti nad mateřskou školou v Kryrech, se zúčastnilo celkem 36 dětí se svými dráčky. Doprovod zajišťovali rodinní příslušníci. Někteří draci byli ručně vyrobení, někteří koupení a velmi brzy se jimi zaplnilo celé nebe nad hřištěm.

Byly zahájeny závody o nejhezčího, nejrychlejšího, nejvýše letícího a nejoriginálnějšího draka. A že bylo na co se dívat!

O vítězství v jednotlivých kategoriích rozhodovaly dětské poroty v čele s Nikolou Kopřivovou, Magdalénou Ausbuherovou a Michaelem Mazourem. Podle jejich hodnocení byl nejrychlejší zvolen drak Terezky Šilhánkové, nejhezčím drak Marušky a Jeníčka Erbanových, nejvýše letícím byl pak drak Elišky Sklenářové a nejoriginálnějším nakonec drak Markétky Olmrové.

Vládla příjemná atmosféra, nechybělo malé občerstvení, která zajišťovala Šárka Marišlerová, Daniela a Veronika Melníkovy, Miroslav Vavřín a Martin Ausbuher. Ceny v podobě balíčků připravila Eva Švancarová. Všichni se velmi dobře bavili, celé odpoledne moderovala Kateřina Ausbuherová, výsledky závodů pak vyhlášovala, za nepřítomného starostu města, Emilie Mazourová. Foto zajišťovaly skvělé fotografky Laurencia Helásková a Kristýna Dejlová.

Všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na zajištění akce, patří velké poděkování!

**V příštím roce: Mámo, táto!
Až podzim přijde zas a znovu,
odlož starosti a práci hned,
s dětmi vyzvi draka k tomu
a doleťte na další dračí slet!**

Emilie Mazourová

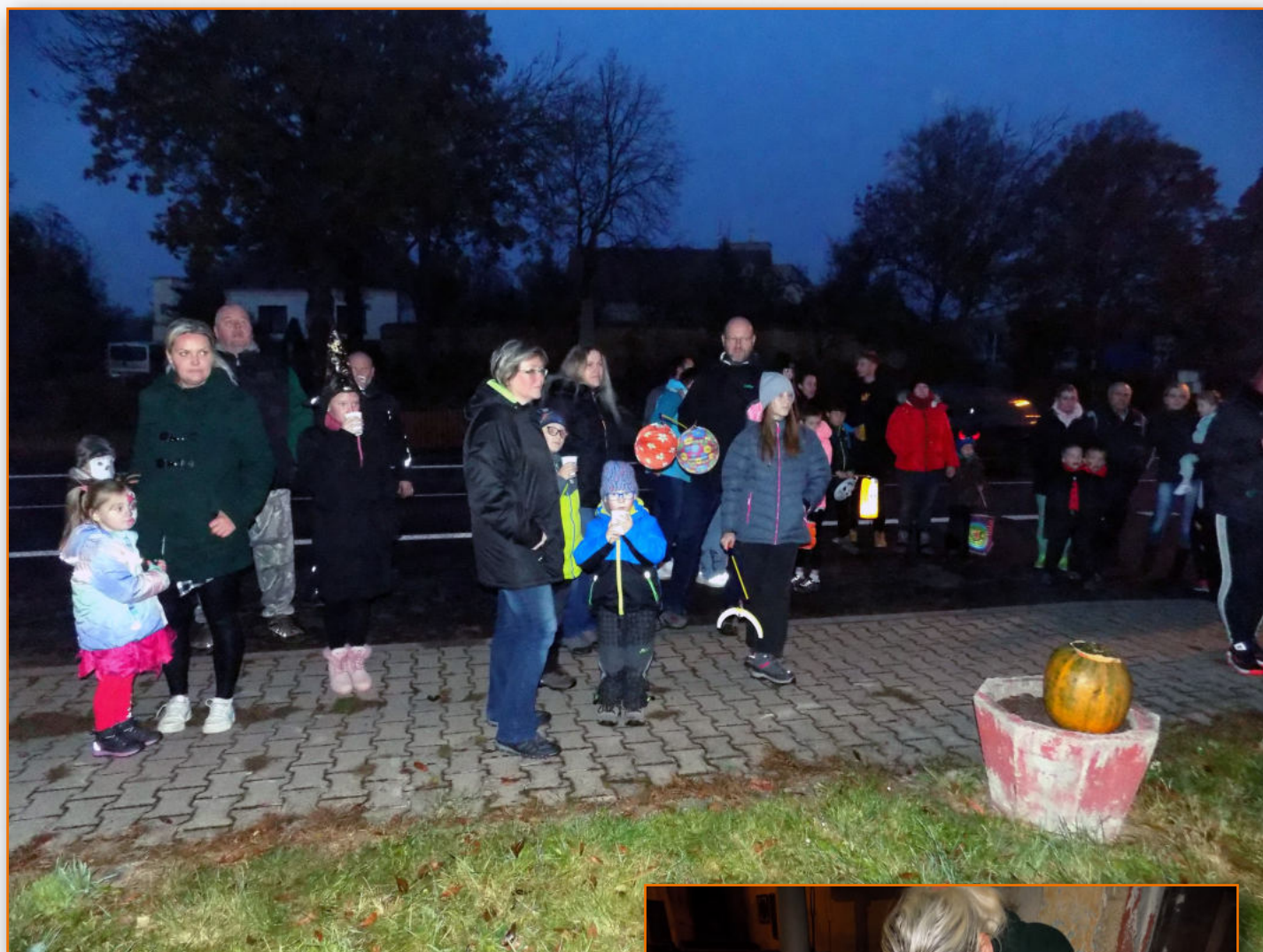
Fotografie: Kristýna Dejlová a Laurencia Helásková

HALLOWEENSKÁ STEZKA ODVAHY

Strojetice, 29. říjen 2021

Více jak sedmdesát lidí se v pátek 29. 10. před šestou večer sešel před strojetickým obchodem, aby se odtud vypravilo na vpravdě dobrodružnou pouť touto kryrskou vsí. Někteří v halloweenských maskách, jiní v civilu, někdo s lampiónem, další jen s obyčejnou baterkou.

Stezku odvahy připravil místní osadní výbor a já (jako člověk plaché povahy...) jsem byl opět zděšen. Už jsem to u příležitosti této akce se zkušeností z minulých let řekl a napsal několikrát:

Strojetičtí se se svým dorostem prostě nepárou a má-li se jednat o strašidelnou cestu, tak takovou skutečně je.

Objednáno bylo i počasí – na obec vpoledvečer padla mlha, takže jste si tu připadali jak na anglických

konjunkcí Draculova hradu v Transylvánii, nejděsivějších scén z Doyleova románu o psu Baskervilleském či filmů jako je třeba Vřískot.

Všechny děti, které touto strastiplnou cestou prošly (a fakt byl strach a někdy i slzičky...), byly na jednotlivých stano-
vištích, kde plnily jednoduché úkoly, odměněny nějakou slad-
kostí. Odměnou nej-
větší byl však pocit, že to zvládly, že to do-
kázaly, že stezkou odvahy, byť v nich byla často malá dušička, prošly! A že na to bylo třeba heroického sr-
díčka, o tom se pře-
svědčí každý, kdo si pustí kraťoučké video ukryté pod tímto QR kódem:

blatech v dobách, kdy po nich pobíhal pes Baskervillský. Připravenou cestu lemovaly střídavě rozmístěné, strašidelně se mihotající svíčky, tu a tam zahořel pařez a za ním nemá postava, která pomalým gestem paže posílala pocestné tím správným směrem, aby jiné, vskutku děs budící figury za podobně hořícími torzy stromů hlasitě kvílely a na poutníky touto stezkou odvahy dorážely. Aby toho nebylo málo, strojetický osadní výbor se tento rok inspiroval i francouzským romantismem 19. sto-
letí, přičemž do svého kostela – a to byla novinka – postavil potácející se obludu, proti níž byl Quasimodo Victora Huga z pařížského chrámu Notre Dame milou postavičkou z Di-
sneyho kreslených pohádek.

Do toho zvuková kulisa, která nenechala nikoho na pochybách, odtady jde. Celá akce byla prostě

Pavel Ďuran

PETR NOVÁK FOREVER ...

... KLAUNOVA ZPOVĚĎ

Kryry, 16. říjen 2021

Všichni ty písničky známe: Povídej, Hvězdičko blýskavá, Náhrobní kámen nebo Já budu chodit po špičkách... všechny (a mnoho dalších) zazněly v pátek 22. 10. v kryrském Kulturním domě, kam si je poslechnout přišlo víc než šest desítek lidí.

Šlo o koncert, který byl díky koronaviru již dvakrát odložený. Konečně se tedy uskutečnil. Byl poklonou, uznáním a poctou legendě českého bigbítu Petru Novákovi, s nímž jsem měl tu čest se osobně setkat a v jeho přítomnosti strávit několik úžasných hodin. Já jsem tyhle písničky zažil živě, v podání samotného Petra Nováka a nikdy na to nezapomenu.

To se psal rok 1980, kdy jsem maturoval na pražském gymnáziu Voděradská a jako předseda třídního výboru 4. E jsem zasedal i v našem maturitním plesovém výboru. Tehdy středním školám nabízel umělce na jejich plesy Pragokonzert, přičemž my jsme tam našli právě i Petra Nováka. Jeho jsme si vybrali.

Přišel do velkého sálu pražské Lucerny, kde se náš ples odehrával, s úderem půlnoci, aby tu dle nasmlouvaných podmínek hrál a zpíval do druhé

hodiny ranní, kdy měl ples končit. On tu s námi však zůstal do půl páté – a to tu nejen hrál a zpíval, ale sedl si s námi k jednomu stolu, zapálil si s námi cigaretu, vypil žejdlík piva, posilnil se (to uměl) nějakým ušlechtilějším kalíškem, potykal si s námi a také vyprávěl.

Jenom krátká poznámka:

V životě se mi povedlo setkat se s jenom nemnoha celebritami naší populární hudby – i trochu blíže, než je běžnému smrtelníku dovoleno – mezi nimi byl ale právě Petr Novák; a potom Karlové Zich a Gott. Všechna tato setkání byla na rozdíl od mnohých ostatních neuvěřitelná, neboť všichni dokázali být obyčejnými lidmi, bavit se se mnou jako rovný s rovným.

Možná o těch dalších setkáních budu v budoucnosti na stránkách Kryrské rozhledny vyprávět...

Na tento vzpomínkový koncert jsem se ale bohužel nedostal. Vždycky jeho předchozí termíny vyšly na mé odpolední směny, stejně tak to vyšlo i napotřetí, dvakrát jsem si je vyměnil, aby mne tentokrát už má vedoucí odeslala do horoucích pekel.

„Škoda, že jste nemohl být, byl byste nadšený,“ napsala mi bezprostředně po koncertu Věra Melicharová, „Bylo to naprosto úžasné a zanechalo to ve mně hluboký dojem. Derou se mi slzy do očí, jen na to vzpomenu. Hudebníci byli neskuteční, lidé plakali, vstávali a standing ovation se během večera konal hned několikrát. Při zpěvu balad byste slyšel spadnou i špendlík.“

Když lidé odcházeli, děkovali. Byli dojatí a nadšení. Vedle našeho stolu byla například dvojice lidí z Horního Slavkova, a ti se nám svěřili, že už tento koncert viděli popáté. Petra Nováka, stejně jako vy, znali osobně, měl ve Slavkově chalupu.

Recitál nás provedl bohužel velmi krátkým životem lemovaným hudebními úspěchy i strastmi slavného českého zpěváka - byl pohlažením na duši, byl výpovědí skutečného života, byl přehlídkou nádherné hudby.“

PETR NOVÁK

Petr Novák se narodil 6. září 1945 v Praze na Vinohradech. Rok 1948 nesla rodina velmi těžce, a to se odráželo v celém Novákově životním postoji, v jeho nesmiřitelném postoji vůči bolševickému zřízení. V roce 1962 ho dokonce vyloučili z gymnázia, a to těsně před maturitou. Školu již nikdy nedokončil a nikdy nezískal ani řádné hudební vzdělání, přestože na piano hrál už od šesti let.

Se svými kamarády a sousedy z domu – Karlem Slukou a Ivo Plickou, založil kapelu. Poslouchali v té době nábožně Beatles.

V roce 1965 poprvé nahráli za pomoci technika z rozhlasu pana Slámy svou první nahrávku ve sklepě jednoho domu. P. Sláma odnesl písničky Jiřímu Čermému. Ten vybral „Já budu chodit po špičkách“ a „Povídej“ a odvážně ji zařadil do rozhlasové hitparády Houpačka. K naprostému překvapení všech se písnička hned po prvním odvysílání stala naprostým hitem a držela se v čele rok a půl. Téměř přes noc se tak Petr Novák se svými kamarády stali hitmakery, ovšem pouze v rozhlase, protože téměř nekonzertovali, a hlavně v září roku 1965 její dva členové narukovali na vojnu, čímž došlo k rozpadu původní kapely.

V roce 1966 nabídla Petru Novákovi skupina Flamengo angažmá. V roce 1967 pak znovu oživil svou kapelu a v této době zažíval zřejmě největší úspěch v celé své kariéře.

Nelze ovšem pominout politické události, které v době této úspěšné kariéry velmi citelně zasáhly do života nejen Petra Nováka. Svůj jednoznačný postoj prezentoval, a to se vši parádou: stalo se tak hned v roce 1969 na Bratislavské lyře, kde zazpíval píseň a vyhlásil minutu ticha za Jana Palacha.

Petr Novák začal mít potíže. Sice nikdy nedostal oficiální distanc, jen takový tichý. Všichni se ale báli Nováka zvát, aby z toho neměli problémy. Novákovým snem a naplněním bylo promlouvat k lidem, mluvit o trápení a problémech, které prožívají lidé jako on.

Začátkem 70. let na tom byl velmi špatně nervově i zdravotně, zažíval svou první velkou krizi, jak hudební, tak životní. Znovuobnovená kapela se pomalu rozpadla protože se neuzivila.

V roce 1984 přichází další zlom v jeho životě - vzal si herečku Evu Jakoubkovou.

Petr Novák měl několik neřestí: byl velmi silný kuřák, rád a vytrvale popíjel alkohol a téměř vůbec nejedl. Místo snídaně si dal pivo, místo oběda další, k večeri případně víno. Není divu, že byl velmi hubený, kostnatý, šlachovitý a křehký. Jeho zdravotní stav velmi zhoršovala rozsáhlá trombóza v dolních končetinách. 19. srpna 1997 mu od rána nebylo dobře. Nešel ani do své oblíbené hospůdky U radnice, kde se stavoval ještě předchozího dne. Celý den proležel, odpoledne usnul a spal. Krásná smrt... její příčinou byl srdeční kolaps, celkové vyčerpání organismu. V době smrti vážil při své výšce 190 cm jen 60 kilogramů...

Nedožil se svých 52 let.

Jiří Bláha

Zbývá dodat, že za nevšední úpravy známých písní se zasloužili tito umělci: Jiří Bláha - klávesy, zpěv; Tereza Pulcová - dechové nástroje; Luboš Muchna - akustická kytara, zpěv; Stanislav Mikšovský - akordeon; Jirka Svatoš - rytmické nástroje, zpěv.

Věra Melicharová a Pavel Ďuran
Fotografie: Laurencia Helásková

STROJETICKÝ DUATLON

Strojetice, 2. říjen 2021

27. ročník Strojetického duatlonu proběhl v sobotu 2. 10. pod záštitou města Kryry. Na startu tohoto závodu (běh-kolo-běh) se sešlo přesně 50 malých, mladých i zkušených závodníků.

Všichni sportovci zvládli dokončit své trati, nikdo se nezranil ani „nedefektil“ a díky překrásnému slunečnému počasí akce proběhla ve velmi příjemné atmosféře.

Díky aktuálním protiepidemickým opatřením se vyhlášení vítězů nekonalo po závodě tradičně v restauraci U Toma, ale VŠICHNI dětští účastníci byli vyhlášeni a odměněni po uzavření a zpracování výsledků přímo na místě v cílovém prostoru. U dospělých kategorií byli tradičně odměněni jen první tři závodníci.

Poděkování organizátorů tohoto tradičního závodu patří občanům Strojetic, jejichž nemovitosti a pozemky se nachází v blízkosti epicentra závodu, za jejich vstřícný a tolerantní přístup. Naše díky patří

samozřejmě městu Kryry za poskytnutí sociálního zázemí v prostorách KD, finančních prostředků na nákup cen především pro dětské závodníky a drobného občerstvení. V neposlední řadě děkujeme pracovníkům technického úseku MÚ Kryry, kteří pod vedením pana Josefa Koláře odvedli skvělou práci při úpravě běžeckých tratí a v prostorách startu a cíle u bývalé pošty ve Strojeticích.

Následující ročník plánujeme uskutečnit 24. září 2022 a srdečně tímto s předstihem zveme všechny zájemce z řad závodníků i fanoušků.

*Za organizační tým „Strojetlonu“
Mirka Reitermanová*

SK HAVRAN KRYVÝ

Podzimní část sezony 2021/2022 je již za námi a je čas na krátkou rekapitulaci.

Do sezóny nastoupilo celkem 25 fotbalistů ročníků 2011 až 2016. Trénovat se začalo ještě o prázdninách – první trénink byl již 30. 7. Probíhal 1× týdně a jedna tréninková jednotka trvala 1 hodinu. Na konci srpna jednodenní fotbalový kemp na hřišti. Kluci zde i spali, takže se vytvořila skvělá parta, která bude mít na co vzpomínat. Krom tužení kolektivu se samozřejmě také věnovali fotbalovým a herním dovednostem.

Ve všech kategoriích je také velmi důležitý rozvoj samostatnosti, vzájemné důvěry mezi hráči, ale i trenéry a rodiči, soutěživosti, učenlivosti v návaznosti na další rozvoj fotbalových schopností a dovedností. Všechny tyto oblasti jsou také velmi důležité pro další vývoj v životě jedince.

Rádi bychom také poděkovali všem rodičům za jejich trpělivost a spolupráci, která je časově velmi náročná.

Děkujeme, že se klukům věnujete a podporujete je. Bez vás by to nešlo!

STARŠÍ PŘÍPRAVKA

Největší změna této sezóny, se kterou jsme se museli „poprat“, byl počet hráčů na hřišti. Od této sezóny již hrají v počtu 5+1. I když je to pouze jeden hráč navíc, tak to znamená mnoho nového. Satelitní

turnaje pro kluky začaly 6. 9. 2021 a stihlo se odehrát celkem 8 turnajů. Celkem se tedy odehrálo 20 zápasů s celkovou bilancí 10 výher, 1 remíza a 9 proher. Hráči předváděli jeden z nejlepších herních

projevů ve většině zápasů v soutěži.

Za podzim udělali posun všichni hráči, ať už pohybový, což je v tomto věku velmi důležité, tak samozřejmě fotbalový, jenž se týká dovedností s míčem a chápání hry jako celku.

S letošním rokem jsme velice spokojeni. Kluky bych chtěl pochválit za přístup a nasazení v jednotlivých trénincích a zápasech. Posun lze zaznamenat především v organizaci hry, herním myšlení a řešení situací jeden na jednoho. Víme, kde máme nedostatky a budeme se snažit je postupně odstraňovat. Hráči nyní mají zasloužené volno a mohou ho využít i k jiným aktivitám, než je fotbal.

Lukáš Hájek

MLADŠÍ PŘÍPRAVKA

Jsme velmi rádi, že naše kategorie má hlavně radost z pohybu a z fotbalu. Vidíme jejich velké

nadšení, a když se k tomu dodá ještě kvalitní trénink, učí se naši nejmladší fotbalisté tolik potřebné základy herních činností jednotlivce a rozvíjejí svůj pohybový talent. Všichni si poprvé vyzkoušeli, jaké to je hrát v systému 4+1, jaké to je, když vstřelí branku – a mládežníci si to samozřejmě patřičně užívali.

Těšíme se na jaro, kdy si opět zahrajeme fotbalová utkání a budeme se tak krůček po krůčku zdokonalovat v tom, co máme tolik rádi.

Matyáš Krupička

„A“ TÝM

„A“ tým se v okresní soutěži umístil na 4. místě se ziskem 21 bodů. S bilancí sedmi výher, šestkrát svým soupeřům podlehl.

Jak bych zhodnotil podzimní část sezóny jako hlavní trenér mužstva?

Zbytečně jsme ztratili některé zápasy - hlavně díky chybějícím zkušenostem. Máme mladý, ambiciózní, dravý tým, fyzicky připravený, výborně se doplňují zkušení kluci s mladými dorostenci, přesto zatím ta zkušenost, klid v rozehrávce a zakončení chybí. Samozřejmě je ale vidět zlepšení a počítám, že pokud kluci budou makat a dále se snažit, tak zkušenosti budou přibývat a s tím přijdou i výsledky. Každopádně jsem přesvědčen o tom, že se na náš fotbal dá dívat, že až na nějaké slabší chvilky hrajeme pěknou kombinační kopanou.

Co musím vyzdvihnout, tak je spolupráce celého našeho realizačního týmu, díky kterému u nás vše funguje. Máme v družstvu super partu, to se odráží jak

na hřišti ve spolupráci starších s mladými, tak samozřejmě mimo hřiště. Co se týče statistik, tak máme čtyři střelce se šesti brankami, kde se mezi zkušené Jakuba Sýbka a Patrika Grzywacze zařadili dorostenci Josef Kohout a Vojtěch Kruml. Dorostence bych mohl ale jmenovat i další, protože se výborně zapracovávají do dospělého fotbalu a někteří patřili už ve svém dorosteneckém věku mezi základní stavební kameny sestavy týmu.

Teď si dáme dva týdny povinného odpočinku a regenerace, pak se do konce roku půjdeme jednou týdně „rozpohybovat“ - neboli si zahrát aspoň „fotbálek“ - a v lednu začneme se zimní přípravou na jarní část sezóny.“

Roman Vobořil

Volnočasové centrum Bertík Kryry přeje všem poklidné vánoční svátky a především mnoho zdraví do nového roku 2022. Zároveň všem děkuje za celoroční spolupráci a spoluúčast na projektech.

PUTOVÁNÍ ADVENTNÍM ČASEM

*Pozvolna přichází mezi nás,
městečko ovládne adventní čas.*

*Čas zklidnění a rozjímání,
čas radostí, snů a setkávání.*

*I dospělý nedbale své těšení skrývá,
zvyky a pohádky vzpomenout zbývá.*

*Pojď zkusit hádat přece jen trochu,
ať tedy tradice velí konci roku.*

*Třešňová Barbora slaví svůj den,
nejedna vidí svůj bláhový sen.*

*Vykvete? Zvědavost časem se halí,
tajemství kvítka za dvacet dnů dají.*

*I jiné zvyky konec roku skrývá,
závan tajemna v nich ukryt bývá.*

*Nechme se unést ještě trochu v čas,
když Bílý kůň velí sněhové kráse.*

*Statečný voják, Martin, kdysi žil,
čest a dobrou vůli žebráku projevil.*

*Netušil, či podobu kápě skrývá,
hrdinou za pomoc jmenován bývá.*

*Večerní oblohou hvězdy se trousí,
Adventu vládne nekonečná noc.*

*Než jasný den kousek jí zbrousí,
ukáže Lucie čarou moc.*

*Tradice říká: Nepříst a prádlo prát,
jen vánoční přípravy v potaz brát.*

*Adventní čekání a Štědrý den,
tajemství, štěstí a splněný sen!*

*Jen Svatý Mikuláš těšení zkrátí,
pokoru, radosti na zem vrátí.*

*Dobro a laskavost z nebes snese,
dětem pak nůši dárků nese.*

*Svatá noc Adventu zamyká bránu,
zrození nastává v Betlémském chrámu.*

*Herodes bojí se nového krále,
Ježíšek přichází po letech dále.*

*Zvyk starý provází nespočet let,
Drobnost dát bližnímu zná celý svět.*

*Pohádka končí, rok s rokem se potká,
zlatá nit poklidu ať svátky protká!*

Za Volnočasové centrum Bertík sestavila
Emilie Mazourová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Jubilejní věk 70, 75 a od 80 každý rok

Gratulujeme

ŽIVOTNÍ JUBILEA V ZÁŘÍ, ŘÍJNU A LISTOPADU

Září

Říjen

Listopad

Kryry

RICHTER FRANTIŠEK

TARČINEC PETR

HOŤKOVÁ LUDMILA

ZVĚŘINOVÁ BARBORA

KŘIVAN FRANTIŠEK

KACHELMAIEROVÁ STANISLAVA

KOKTA LADISLAV

MICEV VLADISLAV

STAŇKOVÁ LIBUŠE

HACHOVÁ MARIE

LOUŽECKÁ ALENA

ADAMOVÁ OLGA

URBANOVÁ MARIE

VESELÁ STANISLAVA

HEJDA JOSEF

JANOTA ANTONÍN

KRUPIČKA FRANTIŠEK

FLEISCHMANNOVÁ HEDVIKA

MRÁZKOVÁ JARMILA

SVÍDOVÁ MARIE

JÁNSKÁ VĚRA

HLOUŠEK JAROSLAV

LAHVIČKOVÁ HELENA

KONOPÁSKOVÁ EMILIE

EISENHAMMEROVÁ MARIE

HOUDEK VÁCLAV

HABERZETTLOVÁ MARTA

BEEROVÁ ANNA

SUBOTOVÁ MARIE

NĚMČÁKOVÁ MARIE

MARŠÍKOVÁ JAROSLAVA

SVOBODOVÁ KVĚTUŠE

POLCAR JAROSLAV

Strojetice

HUSCHINOVÁ ANEŽKA

VASÍČKOVÁ RŮŽENA

MÜLLEROVÁ ZDEŇKA

BUREŠ TOMÁŠ

TRINER VÁCLAV

Stekno

JELÍNEK FRANTIŠEK VÁCLAV

VRHELOVÁ MILUŠE

HUBKOVÁ ZDEŇKA

Běsno

VEVERKOVÁ IRENA

VZPOMÍNKA NA BÝVALÉHO ŘEDITELE ZŠ KRYRY MGR. KARLA GREGORA

V červnu letošního roku završil svou životní pouť bývalý ředitel Základní školy v Kryrech a výborný kantor, Mgr. Karel Gregor.

Naši školu vedl v letech 1965 až 1973 a poté znovu od roku 1990 do roku 1996. Přitom zároveň vykonával svou kantorskou práci.

Dnem 1. září 1953 byl ustanoven učitelem Osmileté střední školy v Kryrech pro 1. – 5. třídy, později Základní školy v Kryrech, a tím zůstal až do 30. června 1998.

Kryrská základní škola mu přirostla k srdci, a nejen ta. Oblíbil si celé město, sám pocházel z Kněževse u Rakovníka, Kryry si vybral pro svou práci učitele a zamiloval si je i pro svůj rodinný život, bydlel zde šedesát osm let.

Za všechny bývalé žáky vyslovuji touto cestou velké poděkování za pedagogickou práci tohoto vynikajícího učitele. Nelze zapomenout na jeho hodiny matematiky a zeměpisu, které vyučoval na druhém stupni základní školy. Výborný byl též jako učitel tělesné výchovy. Žádný z jeho žáků nikdy nezapomene na oblíbenou metodu písemek, tzv. slepé mapy, nebo na bleskové hledání v mapách u tabule. A kdo z nás by v matematice neznal Sbírku úloh z matematiky od autora Františka Bělouna. Umět látku znamenalo u pana učitele Gregora zvládnout tuto učebnici, a nejen tu, od prvního do posledního příkladu. Pamětníci rovněž nikdy nezapomenou na hodiny tělesné výchovy a pana učitele, který se v tu chvíli stával sportovcem tělem i duší. Sport v aktivní i pasivní podobě byl také jeho celoživotním koníčkem.

Prakticky od počátku svého působení na kryrské škole vedl i basketbalový tým, se kterým úspěšně reprezentoval školu i obec na okresních, krajských a republikových soutěžích. Velmi se také zasloužil o to, aby kryrská škola měla svou moderní tělocvičnu. Původně se tělesná výchova vyučovala v jedné z učeben, případně na venkovním hřišti nad současnou mateřskou školou.

Nelze nezpomenout na jeho precizní a úspěšnou přípravu na Československou Spartakiádu konanou v roce 1975 se skupinou starších žáků. Škola byla hodnocena jako druhá nejlepší v přípravě v rámci okresu Louny a odměnou byla účast na Strahově v Praze při hlavním finále. Mgr. Gregor svůj tým do Prahy ovšem doprovodit nesměl, a to z politických

důvodů. I přes protesty a zastání, které si v normalizační době dovolil za svého kolegu odvážný kryrský učitelský sbor, byla jeho účast zamítnuta a secvičený tým doprovodil jiný učitel ze školy...

Každá vyučovací hodina pod taktovkou tohoto sice rázného a přísného učitele byla slabikářovou ukázkou perfektní a vysoce profesionální kantorské práce. Své žáky uměl zaujmout dokonalým výkladem, vyžadoval pozornost a soustředěnost, ale přesto mu nechyběla velká dávka trpělivosti, laskavosti a empatie. Věřil ve své žáky, snažil se je poznat, pochopit, vnímat jejich dětské duše. Věřil v účinnost své pedagogické práce, což mnozí jeho žáci ocenili při následném navazujícím studiu a mnozí oceňují dodnes.

V hodnocení stačil být objektivní a spravedlivý, i jedničkář sklídl pětku, když si jí zasloužil. Žil tím, co děti učil, proto zůstal u svých žáků nezapomenutelným a v jejich vzpomínkách napořád. Nebránil se ale ani setkání po letech, své bývalé žáky vždy rád potkával, v mysli je nosil stále. Díky své fenomenální paměti je i po letech dokázal zařadit do konkrétního ročníku.

Své výborné manažerské dovednosti prokazoval při řízení školy. Tu vedl pokaždé ve velmi vyhořelých dobách. Poprvé zažíval na vlastní kůži dopady událostí roku 1968, kdy byl nejprve vyloučen z komunistické strany a následně musel funkci ředitele opustit. Podruhé školu vedl po Sametové revoluci v nelehké porevoluční době, kdy kantorské řady zažívaly vlnu veřejné kritiky za totalitou

nastavené školství a počátek školských reforem. Přes všechny despekt a opovržení, které v pohnutých předrevolučních dobách osobně zažil, neměl potřebu jakékoliv satisfakce. Vždy vycházel především z poctivě odvedené kantorské práce, té si velmi vážil a cenil si jí u svých kolegů nejvíce. Udržel si učitelský sbor, jehož pedagogické výsledky zařadily kryrskou základní školu trvale mezi elitní školská zařízení v regionu. Měl také velkou zásluhu na podobě školy po stránce stavební. V letech 1965 až 1973 to byl právě on, kdo držel v ruce stavební plány přístavby celého prvního stupně a již zmiňované tělocvičny, a po roce 1989 i nových šaten. Veškeré tyto prostory jsou využívány dodnes. Navázal na své předchůdce, jimi odvedenou práci vnímal jako základní kámen pro další činnosti, které se mu podařily a díky kterým posunul školu o velký kus dál...

K ředitelskému postu ale nutno dodat, že mu nikdy nevadilo, když již funkci ředitele nevykonával. Toužil hlavně učit a učil velmi rád, nechtěl být ostatním kolegům nadřízeným. Sam sebe považoval hlavně za učitele, což dokazovala jeho celoživotní kantorská praxe. Tu vykonával úctyhodných čtyřicet pět let a tuto svou profesi nikdy neopustil. Svou práci ředitele úspěšně završil v roce 1996, kdy odešel do starobního důchodu. Ředitelskou štafetu sice natrvalo předal, tu učitelskou, milovanější, si ještě na pár let ponechal. I jako důchodce ještě dva roky na škole učil.

V březnu loňského roku oslavil se svou rodinou i s bývalými kolegy krásné životní jubileum - 85 let. Svůj boj s těžkou nemocí prohrál v roce letošním.

Čest jeho památce, R.I.P. pane učiteli a řediteli Gregore!

*S úctou, za všechny bývalé žáky a kolegy
Emilie Mazourová, rozená Synková*

Poděkování za poskytnuté informace patří manželce Mgr. Ludmile Gregorové, dále bývalé zástupkyni ředitele ZŠ Kryry v době působení pana Gregora, Mgr. Miroslavě Roučkové, oběma vynikajícím kantorkám kryrské školy. Dále současné ředitelce školy, Ing. Haně Lehnerové, v neposlední řadě i paní Ivě Dolejškové, ekonomce ZŠ Kryry.

Věnujte spolu s námi tichou vzpomínku na naše rodiče:

maminku Světlanu Kutnarovou

(5. 7. 1941 - 26. 11. 2019)

a tatínka Ing. Antonína Kutnara

(18. 12. 1937 - 13. 8. 1985)

Děti Jarmila, Věra a Eduard

**FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI
TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO
VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU**

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

POZVÁNKA NA VÝSTAVU

Výstava „CESTOU 1. ČESKOSLOVENSKÉHO ARMÁDNÍHO SBORU“ je na světě.

Řešena je netradičně, což byl i její účel - aby oslovila co nejvíce návštěvníků (zejména školáky a studenty), neboť téma výstavy není u dnešní nejmladší generace dostatečně známé. V této expozici nejen, že jsou zobrazena historická fakta, ale je možné si je i místopisně „uvědomit“ díky názorné mapě. Na podkladě mapy Evropy je umístěno padesát malých panelů popisujících jednotlivé bojové operace a válečné události doplněné medailonky a fotografiemi.

Výstava vznikala s počáteční podporou Ministerstva obrany České republiky. Autorkou výstavy je Mgr. Dagmar Martinková, předsedkyně celostátního výboru SČVP a texty lektoroval Mgr. Tomáš Jakl z Vojenského historického ústavu. Vznik výstavy finančně podpořilo i ministerstvo obrany (dotace 40 000 Kč), Svazek obcí Podbořanska (10 000 Kč) a celá řada dalších organizací a jednotlivců - a patří jim za to veliké poděkování.

Mezi příběhy hrdinů, kteří bojovali na Dukle, jako byli generálmajor Richard Tesařík, generál Josef Buršík, plukovník Jaroslav Perný, válečný veterán Bedřich Opočenský, plukovník v. v. Irena Malínská, najdeme i

příběh Vladimíra Synka, rodáka z Novin Českých a kryrského občana.

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, region Podbořany srdečně zve na:

Vernisáž výstavy

"Cestou 1. československého armádního sboru"

**Pátek 19. 11. od 17 hodin
foyer KD Podbořany
Vstupné dobrovolné**

Seznamte se s cestou příslušníků armádního sboru a osvěžte si svoje znalosti o válečných událostech na východní frontě, kde sehráli velmi důležitou úlohu i volynští Češi. Autorka výstavy je Mgr. Dagmar Martinková.

Výstava potrvá do konce roku. Přístupná bude po domluvě na tel. 415 214 111, 773 979 972.

Cílem výstavy je vyzvednout pozapomenutou historii a hrdinství příslušníků armádního sboru.

Marie Čonková

Kryrská rozhledna, čtvrtletník městského úřadu pro Kryry, Běsno, Stebno a Strojeticé vydává MÚ Kryry pod číslem registrace MK CR E 2257.

Redakční rada: Vladimíra Járová, Lukáš Hájek a Pavel Ďuran.

Stylistická a gramatická korektura: Mgr. Kamil Kraus.

Fotografie: Laurencia Helásková

Kontakt: tel.: 415 216 775, e-mail: knihovna@kryry.cz, 602747565@seznam.cz.

Uzávěrka příštího čísla: 25. 2. 2022

Realizace: funprint.eu